

Alumni-Event
9 oktober

Van Braamlezing:
Ella Vogelaar

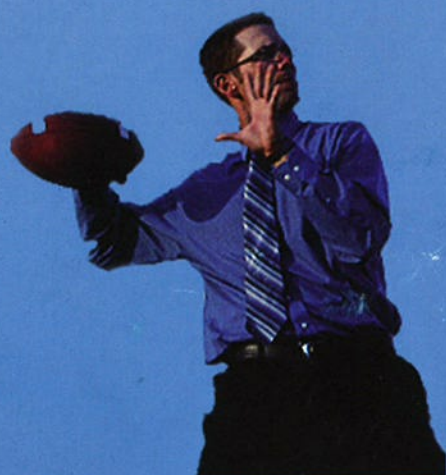
Stage bij
Clingendael

Bestuurskundige *Berichten.*

TNT Post
Port betaald

Semi-wetenschappelijk magazine van de Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden

TWEEDEEL: WASHINGTON D.C. & SPORT

Met in deze editie:

Fair Play
Stage in D.C.
Fotocollage!
Olympische Spelen 2028
Onderwijsdebat
Verslag Lange Reis D.C.
Maak kennis met het
kandidaats-bestuur...

Meer

heb je als student niet nodig...

**Neem een GRATIS abonnement
op Binnenlands Bestuur**

Ga naar www.binnenlandsbestuur.nl/abonnementen

- Elke week uw eigen exemplaar
- Geen inschrijfgeld
- Onafhankelijk nieuws
- Gratis voor studenten

Colofon

Bestuurskundige Berichten

Semi-wetenschappelijk magazine van de
Bestuurskundige Interfacultaire vereniging
Leiden

Postbus 9555, 2300 RB Leiden

Tel. 071-5273696

Fax 071-5273979

E-mail: bil@bilboard.nl

www.BILboard.nl

Jaargang 22, nummer 3 - september 2008

Hoofredactie:

Jasper Hekert

Eindredactie:

Jasper Hekert

Redactie:

Geertje Koster, Ruben Libgott, Stephanie Tang, Leontien
Wagenaar

Lay-out:

Jasper Hekert

Aan deze editie werkten mee:

Kamran Ullah, Soraya Koendjibiharie, Albertje-Femke van
Seggeren, Marjolein Thon, Zeno Schütte, Amir Nazar,
Femke Jelles, Jessie Post, Thijs de Bruijn, Edward Mauritz,
Tom Degen, Roel van der Weij, Ad Schoonderwoerd,
Joanneke Vernooy, Lisa Blanken, Robbert Smakman en
Wouter Zantinge

Advertenties:

Jessie Post, 071-5273696

Redactieraad:

Dr. F.M. van der Meer

Prof. dr. M.R. Rutgers

Oplage:

800 exemplaren

Abonnementen:

Leden van de B.I.L. ontvangen Bestuurskundige
Berichten gratis thuis. Voor niet leden kost een
abonnement €11,35 per jaar. Dit dient te worden
voldaan op bankrekening 56.65.22.357 t.n.v. de B.I.L.
te Leiden o.v.v. abonnement B.B.

Bestuurskundige Berichten is een uitgave van de
Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden
(B.I.L.) en verschijnt viermaal per jaar. Het is niet
toegestaan zonder toestemming van de redactie op
enigerlei wijze het geheel of delen van dit nummer
te reproduceren. Waar redacteurs op persoonlijke
titel hun mening geven is dit niet noodzakelijkerwijs
die van de gehele redactie. De redactie behoudt het
recht voor stukken in te korten, te wijzigen dan wel
niet te plaatsen.

Druk:

Drukkerij Karstens, Leiden

ISSN 0920-5772

Copyright 2008 B.I.L.

Waarde lezer,

Voor u ligt de eerste editie van de Bestuurskundige Berichten na de
zomer. Allereerst is dit een andere editie dan u gewend bent. In plaats
van een enkelvoudig thema is deze keer gekozen om een 'ruime'
benadering te hanteren. Deze editie heeft dan ook een duothema:
een tweedeel. De bestuursoverdracht is in het vooruitzicht, bestuur
"Mauritz" zal op 16 september het stokje overdragen aan een
nieuw bestuur. Geheel tegen de Leidsche traditie waren ook wij
een bestuur in 'Tweedeel'. Ter afsluiting van ons bestuursjaar dus
ook een BB in 'Tweedeel'.

Het eerste thema dat u treft is 'sport'. Hoewel het Europees
Kampioenschap voetbal achter ons ligt en de Olympische Sporters
weer huiswaarts gekeerd zijn willen wij nog éénmaal 'sport' bij u
onder de aandacht brengen, ditmaal op een luchtige wijze.
Tweede thema dat u zult vinden in deze editie is Washington D.C.,
dat ongekend populair blijkt te zijn onder (Leidsche) studenten
Bestuurskunde. Niet alleen zijn wij onlangs op lange studiereis naar
D.C. geweest, maar ook een oud-bestuurder van de B.I.L. loopt daar
momenteel stage. Verderop in deze editie treft u zijn bevindingen.

Naast deze 'ver van mijn bed' onderwerpen treft u ook een full-
color fotocollage die niet mag ontbreken in uw fusie. Wellicht bent
u zelf 'lijdend voorwerp'...

Net zoals met beleid gebruikelijk is, ondergaat de Bestuurskundige
Berichten beetje bij beetje een metamorfose. Bepaalde rubrieken
zijn (tijdelijk) naar de achtergrond geschoven, andere zijn erbij
gekomen. Mocht u zich geroepen voelen tot het geven van replek,
maak dan vooral van de gelegenheid gebruik om contact te zoeken
met de redactie.

Tenslotte wil ik van de gelegenheid gebruik maken om alle nieuwe
leden te verwelkomen; opdat jullie een mooie tijd mogen hebben in
't Leidsche en bij de B.I.L.!

Ik wil mijn opvolger Roel van der Weij veel succes wensen, hopelijk
vindt hij net zoveel plezier bij het vervaardigen van het blad als ik
heb gedaan het afgelopen jaar. Ik dank u voor uw aandacht.

met de hoogste achting,

Jasper P.F. Hekert

Eindredacteur

Deze keer in Bestuurskundige Berichten:

6		Word ambtenaar! En organiseer de Olympische Spelen
8		Deelnemen is belangrijker dan winnen...
10		Leuk zo'n EK?
12		Stage bij instituut Clingendael
16		Onderwijsdebat
18	 Publieke Zaak	De vakbond CNV stelt zich voor...
22		Fotocollage: D.C. & Activiteiten
24		Verenigingskatern: Stage in D.C.
26		"Toen de deuren voor ons opengingen in D.C...."
29		Column: de Washingtonreis
30		Alles over de dies natalis
32		Alumnikatern: Event!
34		B.I.L.-Bedrijvendag
36		Maak kennis met het kandidaatsbestuur!

Word ambtenaar! En organiseer de Olympische Spelen

Bestuurskundigen zijn hard nodig om genoeg beleid te maken voor 2028

Door Kamran Ullah

De atleten uit meer dan 200 landen staan in het midden van het stadion. De openingsceremonie van de Olympische Spelen duurt al ruim twee uur. Het moment dat de olympische vlam zal worden ontstoken komt dichterbij. Niemand die weet wie dat zal doen. Het is het best bewaarde geheim van het jaar. Koning Willem-Alexander opent de 31e Spelen vanaf de Anton Geesink-tribune (een idee van de overleden judoka zelf).

Dan verschijnt ze. De tachtigduizend aanwezigen veren op, er klinkt gejuich. Het is de grondlegger van deze Spelen. De winnares van zilver in 1964, de grootste sportfan aller tijden. Het is de 85-jarige Erica Terpstra. Zij heeft de eer om het olympisch vuur te ontsteken in het hypermoderne Olympisch Stadion 2.0.

Tot voor kort nog een droom, of volgens sommigen zelfs een utopie. Maar sinds de Olympische Spelen afgelopen maand in Beijing is dit een realistisch beeld. In de Chinese hoofdstad spraken verschillende partijen hun steun uit om de Spelen in 2028 weer naar Nederland te halen. Precies 100 jaar na de Spelen van Amsterdam.

Destijds was dit de promotieposter voor de Spelen van '28.

Eerder dit jaar kwam het spreekwoordelijke balletje aan het rollen, toen minister van Economische Zaken Maria van der Hoeven in een interview met het AD liet weten dat het Kabinet zich achter de olympische plannen schaaft. Het NOC-NSF liet daarop weten nog dit jaar te besluiten of een gooi wordt gedaan om de organisatie naar eigen land te halen. Uiterlijk in 2016 moeten de plannen dan bekend zijn bij het Internationaal Olympisch Comité (IOC). Dat is dus pas over acht jaar, maar de tijd om het beleid aan te passen dringt. Er moet namelijk nog veel, heel veel, gebeuren wil Nederland gastheer zijn van het grootste mondiale sportevenement.

Allereerst moet worden bepaald welke stad de aanvraag in gaat dienen. Uiteindelijk zullen de Spelen verspreid over het land plaats kunnen vinden – net als de afgelopen keer toen bepaalde sporten in Hong Kong of Qingdao, honderden kilometers buiten Beijing werden georganiseerd – maar de reglementen van het IOC schrijven nu eenmaal voor dat een gemeente de plannen moet indienen.

Dat kan nog een lastig besluit gaan worden. In Beijing lieten delegaties uit Amsterdam, Den Haag, Lelystad(!) en Rotterdam zich informeren over de organisatie van het sportfeestje. Eenmaal terug liet de Amsterdamse burgemeester Job Cohen weten dat een onderlinge strijd onwenselijk is: “Het slechtste wat kan gebeuren is dat iedere stad voor zichzelf strijdt, dan komt er zeker niks van. Het zal voor Nederland erg goed zijn de Spelen hierheen te halen. De vraag waar we het dan precies gaan doen, moet je nu nog niet stellen.”

Dat het goed zal zijn voor Nederland zag de regering enkele maanden terug dus ook al in. De belangrijkste argumenten zaten in de stimulans voor de infrastructuur en de economie. In de sportsector werken immers liefst 82 duizend personen en er is een jaarlijkse omzet van 9,4 miljard euro. Deze zou een flinke opsteker krijgen wanneer de Spelen zouden worden georganiseerd.

De Olympische vlag en haar kleurrijke ringen

De Olympische vlag met haar ringen symboliseert de verbondenheid van alle landen op aarde. Deze vlag is er in twee varianten: een vlag voor de winterspelen en een vlag voor de zomerspelen. Deze worden telkens opnieuw gebruikt.

De geestelijke vader van de moderne Olympische Spelen, Pierre de Coubertin, is verantwoordelijk voor het ontwerp van de vlag. Bij het twintigjarige bestaan van Internationaal Olympisch Comité in 1914 werd dit symbool officieel geïntroduceerd. Helaas vonden er door de Eerste Wereldoorlog geen Spelen plaats in 1916, waardoor het tot 1920 duurde vooraleer het nieuwe symbool officieel kon worden geïntroduceerd.

De vijf ringen in de vlag symboliseren eenheid en sportieve samenkomst onder gelijke omstandigheden tussen alle continenten.¹ Met de zes kleuren van de vlag

(rood, blauw, geel, zwart, groen en wit) kunnen alle vlaggen van de landen worden samengesteld.

¹http://www.vlaggen.nl/faq/9/vlag_olympische_spelen.html

(Red.)

Daarnaast lijken de Olympische Spelen de remedie te zijn voor het aloude fileprobleem. Vele ambtenaren, bewindslieden, en deskundigen hebben zich over de problematiek gebogen, maar een oplossing konden zij niet vinden. Maar Athene (2004) en Barcelona (1992) zijn voorbeelden van een structureel verbeterde infrastructuur en een toegenomen doorstroming van het verkeer. Dat gaat natuurlijk niet zomaar. Ook op dat punt zal komende jaren flink beleid gemaakt moeten worden. Daarbij is alles afhankelijk van de locaties van het olympisch dorp en de tweede internationale luchthaven.

Een grote operatie gaat het worden, en dan is bijvoorbeeld de logistiek en marketing nog niet eens genoemd. De overheid gaat een behoorlijke belasting tegemoet. Honderden ambtenaren zullen er nodig zijn om het beleid te initiëren en te implementeren.

Misschien is het dan ook een goed idee om een coördinerend bewindspersoon aan te wijzen voor

het megaproject. Want niets mag bij zo'n prestige-evenement aan het toeval worden overgelaten. Terwijl dat nu al gebeurt.

Alle lobbydelegaties zijn zo met de organisatie bezig, dat zij het belangrijkste uit het oog verliezen. Een sportevenement slaagt pas echt als de eigen deelnemers succesvol opereren. China bewees deze stelling afgelopen maand door een record aantal medailles in de wacht te slepen. Nederland zal dan ook vanaf nu moeten werken aan een topsportklimaat.

Het gros van de winnaars in 2028 zal in het huidige decennium geboren zijn. Juist daarom is het nu de hoogste tijd, parallel aan alle pogingen om de Spelen binnen te slepen, te investeren in de sportfaciliteiten. Topsport begint al op jonge leeftijd. Om talent tussen de sportieve pubers te vinden zijn weer goede scouts nodig. Kortom, succes op de Spelen komt niet uit de lucht vallen.

En daarbij zijn wij bestuurskundigen hard nodig. Eerst moet er beleid worden gemaakt, dan moet er worden gepland, vervolgens worden georganiseerd. Vele handen zijn nodig. Bestuurskundigen doen er dan ook goed aan om zich te scharen achter de 2028-lobby. Wie weet staan we dan naast elkaar te juichen wanneer Erica Terpstra haar intrede doet in het Olympisch Stadion 2.0.

Deelnemen is belangrijker dan winnen...

Door Stephanie Tang

Yeah right... Deze leuze wordt door ouders, trainers, vrienden en sympathisanten hoog in het vaandel gedragen, want vaak blijkt dat deze zin wordt gezegd veeleer tegen de verliezers. Ouders moedigen hun kinderen aan om hun best te doen en wanneer hun kind niet gewonnen heeft, moeten ze vaak hun eigen teleurstelling verbergen terwijl ze proberen om hun kind een hart onder de riem te steken. Dit vergt uiteraard moed, begrip en bereidheid van de ouders. Niemand verliest immers graag; de competitiedrang stroomt door onze aderen en de blijheid tonen we al te graag als we gewonnen hebben. Niet enkel willen we graag uitblinken bij competitieporten, maar ook in andere spellen waar de winnaar te bepalen valt en, omgekeerd evenredig, ook de verliezer.

Wie gewonnen heeft, wordt geprezen. Wie verloren heeft, krijgt een schouderklopje en verder gesust met een "volgende keer beter". Kinderen blijven hun best doen omdat ze willen dat hun ouders trots op hen zijn. Het gebeurt vaak dat niet enkel de deelnemers worden

gefelicitiseerd met hun prestaties, maar ook diens ouders. En eens gewonnen, mag je trots op jezelf zijn maar tegelijkertijd wordt er ook van je verwacht dat jij je bescheiden opstelt.

Fair Play: overheidsingrijpen?

Begiftigde sporters proberen steeds vooruit te komen door de concurrentie te verslaan en dit op elk niveau. Eens als kind begonnen in het selectieteam van de lokale sportclub, vervolgens naar provinciaal, nationaal, Europees (of zelfs wereld) niveau. Om deze droom te kunnen waarmaken, zijn sommige sporters tot alles bereid. Naast de urenlange trainingen, dag na dag, jarenlang, een gezond leven en opofferingen, zijn er –helaas– die naar verboden middelen grijpen om hun prestaties te verbeteren. Wanneer sommigen dit doen en anderen dan weer (gelukkig) niet, kan er van fair play geen sprake zijn. De bekroning van een prestatie is dan op valse gronden gevestigd. Het is maar goed dat er comités in het leven geroepen zijn die waken over het fair play-ideaal.

Wanneer een sporter een goede prestatie neerzet, gaat het inderdaad om een persoonlijke bekroning. Doch is het niet verwonderlijk dat die sporter geduid wordt als een inwoner van een bepaald land. Neem nu bijvoorbeeld Mark Spitz; de meesten weten dat deze voormalig Olympische zwemmer de Amerikaanse nationaliteit heeft. Of Nadia Comaneci, de eerste turnster met een perfecte score op een Olympiade¹. Daarmee bracht ze haar land, Roemenië, in de geschiedenisboeken over sport. Hoe dan ook, sporters zijn trots om hun land te mogen verdedigen getuige de vele ererondes met de thuisvlag op de rug.

Om deze paternalistische reden zou het mogelijk een grondslag zijn om de rol van de overheid bij bijvoorbeeld het dopinggebruik in de sport toe te laten.

Evenwel zijn er private organisaties gecreëerd om te waken over het dopinggebruik in de sport, alsook over tal van andere regels die betrekking hebben met competitie in de sport. Zo dienen turn(st)ers zestien jaar te zijn (of in datzelfde kalenderjaar zestien jaar te worden) opdat ze mogen deelnemen aan de Europese Kampioenschappen, de Wereldkampioenschappen en de Olympische Spelen².

Faciliteiten & Infrastructuur

Een sporter redt zich niet door enkel talent, doorzettingsvermogen en liefde voor zijn sport te bezitten. Om goede prestaties te kunnen neerzetten zijn nog tal van andere factoren van belang. Zo kunnen sportfaciliteiten in een land bepalend zijn: bij uitgebreide sportfaciliteiten kunnen meer kinderen hun favoriete sport beoefenen waardoor ze via deze weg de mogelijkheid aangeboden krijgen om zich verder te ontwikkelen als sporter.

Hierin kan de overheid een rol spelen door de sportfaciliteiten en sportinfrastructuur te verbeteren. Het is immers niet verwonderlijk dat kinderen (en hun ouders!) weinig gemotiveerd zijn om naar de sportclub te gaan als die veel te ver weg ligt. Ook veilige, uitgebreide, goed beschutte sportplaatsen zijn belang om sporters de kans te geven voor een optimale sportbeoefening.

Professor Késenne, werkzaam aan de Universiteit van Antwerpen en Leuven.

De Vlaamse sporteconoom Stefan Késenne zei dit treffend in een interview: "Op basis van gegevens van de sportclubs kun je concluderen dat mensen hun beslissing om aan te sluiten bij een sportclub niet in de eerste plaats laten afhangen van de prijs, maar wel van de beschikbaarheid van de infrastructuur. Of het nu twintig of dertig euro kost om een tennisterrein af te huren, doet er niet zo veel toe. Maar wel de afstand: als mensen eerst twintig kilometer moeten rijden vooraleer ze een tennisterrein tegenkomen, dan haken ze af."³

Verder kan de overheid een rol spelen door ook sport publiekelijk aan te moedigen als een gezonde levenswijze. Sportmentaliteit wordt gevoed door culturele factoren die (al dan niet) rechtstreeks gelinkt staan met de rol van de overheid. De overheid kan immers meer aandacht besteden aan sport en die aandacht wordt geconcretiseerd door logistieke middelen, sportbeurzen en andere subsidies om mensen de kans te geven hun favoriete sport te beoefenen. Op die manier maakt sport inherent deel uit van ons dagelijks leven.

Ons dagelijks leven wordt ook geprikkeld door naar sportevenementen te kijken. Een goed voorbeeld is de Olympische Spelen die sinds 1896 (opnieuw) worden georganiseerd. Als kijker ben je geïnteresseerd naar de prestaties van je landgenoten en die prestaties worden zelfs de discussiepunten van de dag. De Spelen laten immers niemand ongemoeid. Naast interesse en gespreksonderwerp kunnen sportspektakels als de Spelen zelfs ervoor zorgen dat de kijker zin krijgt om zelf te gaan sporten. Wat een impact!

Noten:

- ¹ Dit was op de Spelen van 1976 te Montréal waar ze zeven keer een perfecte score (10.0) toebedeeld kreeg.
- ² Een uitzondering op deze regel wordt evenwel gemaakt voor de Olympische Spelen: turn(st)ers die eigenlijk één jaar te jong zijn om gekwalificeerd te kunnen worden, mogen toch deelnemen aan de Spelen van dat jaar.
- ³ Interview d.d. 9 juli 2008. "De keerzijde van de Olympische medaille"; <http://www.voka.be/financieel/nieuws/Pages/DekeerzijdevandeOlympischemedaille.aspx> (bezoekt op 15 augustus 2008)

Leuk zo'n EK?

door Soraya Koendjibiharie

"A por ellos oe, a por ellos oe....!" Spanje heeft de Europese titel veroverd. Gastlanden Oostenrijk en Zwitserland kwamen beiden niet verder dan de poulewedstrijden. Jammer? Als je ziet wat ze er aan over houden...

De organisatie van een Europees Kampioenschap (EK) is een hels karwei. De stadions moeten aan de huidige eisen voldoen of er moeten compleet nieuwe uit de grond gestampt worden. De infrastructuur rondom deze stadions en de vliegvelden moet compleet in orde zijn. Daarnaast moeten de accommodaties voor de zestien deelnemende landen (in de toekomst wellicht 24 deelnemende landen) zoals hotels en trainingslocaties van zeer hoge kwaliteit zijn. Er zijn duizenden vrijwilligers, stewards en politieagenten nodig. Er moeten talloze sollicitatiegesprekken en screenings van de medewerkers en vrijwilligers plaatsvinden. Processen die wel maanden, dan niet jaren van tevoren gestart moeten worden en het allerbelangrijkste: op tijd voltooid moeten worden. Deze processen zijn natuurlijk niet kosteloos, er worden miljoenen euro's geïnvesteerd voordat het toernooi überhaupt in zicht is.

Euforische spelers van het Spaanse voetbalteam na het winnen van het EK.

In Zwitserland en Oostenrijk hebben ongeveer vijfduizend vrijwilligers meegelopen om het toernooi succesvol te laten verlopen. De vrijwilligers kwamen uit 75 landen. Al deze vrijwilligers, waarvan er na 18.000 aanmeldingen er ongeveer 10.000 overbleven, moesten een speciale training volgen.² Overigens vertaalde het Nederlandse aandeel in de organisatie zich in leden van de Mobiele Eenheid die zijn uitgezonden naar Bern.

Doping

De dopingkwestie is nog niet zo hevig als bij andere sporten (zoals het wielrennen), voorlopig speelt het nog op de achtergrond. De FIFA³ en UEFA⁴ melden dat er na afloop van alle wedstrijden op doping is gecontroleerd. Op het voorbije EK in Zwitserland en Oostenrijk zijn geen dopinggevallen geconstateerd. Alle driehonderd controles waren negatief.

Het was voor het eerst dat tijdens een EK de controles zowel bloed- als urinetesten bevatten, alsmede een systematisch onderzoek naar EPO (Erythropoëetine⁵). Met dit nieuwe protocol aan deze intensiteit heeft de Europese Voetbalfederatie UEFA een pioniersrol op zich genomen in de strijd tegen de doping.

De organisatie die ervoor zorgt dat er al zo'n 50 jaar Europese voetbaltoernooien worden georganiseerd is de Unie van Europese Voetbal Associaties (UEFA). Het doel van deze organisatie is om het Europese voetbal te promoten, beschermen en ontwikkelen op elk niveau van het spel (professionele, jeugd, vrouwen en amateur voetbal). Zo worden de principes van eenheid, solidariteit en fairplay gepromoot.⁶

Toewijzingsbeleid UEFA

Ruim twee jaar geleden werd Michel Platini, president van de UEFA door bepaalde landen in Oost-Europa het EK van 2012 te beloven. Deze landen, Oekraïne en Polen, zijn dan ook de organisatoren van het komende EK geworden. Maar vele mensen binnen de Europese voetbalwereld denken niet dat noch de infrastructuur, noch de hotels op aanvaardbaar niveau zullen zijn. Een voorbeeld is het Olympisch stadion van Kiev. De Oekraïense regering heeft besloten om vergunningen (voor renovatie) in te trekken omdat zij andere ideeën heeft met de locatie.⁷ De grond waarop het finalestadion zou moeten komen, heeft een andere bestemming: een winkelcentrum.

Voor het Europees Kampioenschap 2012 staan al goede, vervangende kandidaten klaar, zoals Spanje evenals Schotland met goede voorzieningen.

De UEFA neemt pas een besluit in september. In het komende EK zal Nederland, naast een hopelijk succesvolle kwalificatie en poulewedstrijden, ook een financiële rol spelen. Het ministerie van Economische Zaken is bereid om twee miljoen euro te spenderen aan onder andere voorlichting, handelsmissies en aan de werkgroep die ervoor kan zorgen dat Nederlands bedrijven mee kunnen helpen aan het 'upgraden' van de infrastructuur in de gastlanden van het EK 2012.⁸

FIFA & UEFA, Blatter & Platini, één pot nat

Een aantal jaren geleden werd al gemeld dat vele mensen binnen de wereldvoetbalbond (FIFA) bedenkingen zouden hebben tegen de organisator van Wereld Kampioenschap (WK) 2010. Zuid-Afrika is het gastland in 2010, tot op heden zijn vooral de aanhoudende problemen rondom de aanleg van

UEFA-president Platini

Winst UEFA

De UEFA zal met de winst verschillende projecten verspreiden over de komende vier jaar financieren, zoals het Hat Trick-programma, dat de projecten van de 53 nationale federaties ondersteunt.¹¹ Ook wordt er geld gereserveerd voor de organisatie van vrouwen- en jeugdtoernooien, voor de opleiding van trainers en scheidsrechters en uiteraard om de administratieve kosten van de UEFA te dekken.¹²

24 deelnemende landen

Het huidige aantal deelnemende landen kan uitgebreid worden met acht. Dit is voordelig voor zowel kleine als de grote landen. Voor de befaamde landen wordt de kans om uitgesloten te worden van deelname kleiner en de landen die meestal niet door de kwalificatieronde heenkomen, hebben dan een grotere kans op deelname aan het toernooi. 24 in plaats van zestien landen resulteert natuurlijk in meer winst voor de organisatie van het toernooi. De UEFA-voorzitter denkt dat het in sportief opzicht het er alleen maar beter op kan worden en sommige landen zullen zelfs voor kwaliteitsinjectie zorgen. Het Europees Kampioenschap is al twee keer eerder uitgebreid. Van 1960 tot en met 1976 streken er vier landen om de coupe. Van 1980 tot en met 1992 waren dat er acht en sinds 1996 zijn er zestien landen vertegenwoordigd op het eindtoernooi.¹³

nieuwe stadions die zorgen doen maken. Daarnaast dragen de hoge criminaliteitscijfers niet bij aan de sores. Er wordt zelfs gedacht aan het omdraaien van het WK 2014 (in Brazilië). Waarom heeft Zuid-Afrika het WK van 2010 gekregen? FIFA-baas Blatter heeft dankzij heel Afrika zijn drie achtereenvolgende verkiezingen gewonnen. Een soortgelijk geval zien we bij de UEFA.⁹

Zo'n Europees Kampioenschap is leuk om te organiseren. In het voorbereidingsproces worden er duizenden euro's over de balk gesmeten om infrastructuur en dergelijke op een hoog voorzieningsniveau te brengen. Wanneer het daadwerkelijke evenement afraapt,

rollen de euro's en komen ze terecht in het laatje van de organisatie. Het imago van het gastland/ de gastlanden wordt verbeterd, het land wordt op de kaart gezet. Met in de toekomst de uitbreiding van de deelnemende landen in zicht, zal het toernooi alleen maar groter worden aangepakt. Op het eind is het het allemaal waard.

Noten:

¹ "A por ellos oe" is het lied van La banda del Capitán Cannella dat voor en door de Spaanse voetbalselectie geschreven is.

² <http://www.euro2008.uefa.com/countries/organisation/index.html> (bezoekt op 10 augustus 2008)

³ De Fédération Internationale de Football Association (FIFA) is de internationale organisatie voor voetbal.

⁴ Union of European Football Associations

⁵ Erythropoëetine is een hormoon dat normaal door de nier wordt aangemaakt en de vorming van rode bloedcellen stimuleert. Het middel wordt ook als doping gebruikt waardoor het zuurstof- en koolstofdioxide transporterende vermogen van het bloed verhoogd wordt.

⁶ www.uefa.com (bezoekt op 10 augustus 2008)

⁷ ELF magazine, jaargang 27, nummer 7 2008

⁸ http://dossiers.nieuws.nl/sport/euro_2008/517951/Heemskerk_trekt_knip_voor_EK_in_Oost-Europa

⁹ ELF magazine, jaargang 27, nummer 7 2008

¹⁰ <http://mistermoney.rtl.nl/ek-2008-inkomsten.asp> (bezoekt op 10 augustus 2008)

¹¹ <http://www.uefa.com/uefa/keytopics/kind=16/newsid=663921.html> (bezoekt op 22-08-2008)

¹² <http://en.euro2008.uefa.com/countries/organisation/aboutuefa/index.html> (bezoekt op 20-08-2008)

¹³ <http://www.vi.nl/EKNieuwsItem/EuropeseLandenUnaniemAchterUitbreidingEK.htm> (bezoekt op 21-08-2008)

Wat levert zo'n toernooi op?

€600 miljoen	=	Winst voor de UEFA
€1,23 miljard	=	totale omzet van het toernooi
€185 miljoen	=	de premie die uit wordt betaald aan de deelnemende landen naarmate de resultaten
€430 miljoen	=	heeft UEFA aan Oostenrijk en Zwitserland toegezegd
€640 miljoen	=	het verwachte bedrag dat de supporters voetbalgerelateerde uitgaven doen in Oostenrijk
€920 miljoen	=	de omzet waar Zwitserland op rekent dankzij de voetbalfans
11.800	=	het aantal (tijdelijke) banen dat gecreëerd wordt door het toernooi
Toerisme	=	niet alleen de stadionbezoekers, maar ook mensen die afstormen op de grote tv-schermen in de speelsteden (meestal in combinatie met een meerdaagse vakantie)

Flinke verdiensten voor een tweeëntwintig dagen durende activiteit.¹⁰

Stage bij instituut Clingendael

Door Leontien Wagenaar

Wat ik na mijn studie wil doen is nog steeds een groot vraagteken, ook al komt de afstudeerdatum steeds dichterbij. Iets internationaals met bestuurskunde was één van mijn ingevingen na de bachelor Internationale Organisatie en Internationale Betrekkingen (IO/IB) in Groningen. Vandaar mijn overstap naar de master International and Development Administration.

Hoewel de master echt een aanvulling blijkt op mijn vorige opleiding mis ik iets, want hoe ga ik straks een selectie maken op de vacaturesites? En, hoe ga ik een overtuigende sollicitatiebrief schrijven? Ik besluit eens mijn ogen en oren open te houden voor een stage. Al gauw blijken er genoeg stageplekken om uit te kiezen.

Ik solliciteer naar een onderzoeksstage bij het instituut Clingendael. De selectieprocedure is veelomvattend; een motivatiebrief, cv, voorbeeldessay en een referentiebrief worden vereist. Het sollicitatiegesprek verloopt naar mijn idee goed. Dit wordt bevestigd als ik te horen krijg

“De selectieprocedure is veelomvattend...”

dat ik ben aangenomen. Al na het weekend begin ik op de Conflict Research Unit van het instituut. Elke dag fiets ik naar het theehuis in park Clingendael. Een hele inspirerende omgeving, door de omgeving en collega's, om vier maanden lang elke dag van negen tot zes te vertoeven!

De Conflict Research Unit doet onderzoek naar en in postconflict gebieden en/of fragiele staten in opdracht van, onder meer, het Ministerie van Buitenlandse Zaken. De eerste weken worstel ik mij door beleidsnotities, kamervragen, onderzoeksrapporten en wat al niet meer.

Ik richt mij met name op sociaal-economische wederopbouw in staten waar de oorlog met het tekenen van een vredesakkoord tot een einde is gekomen. Ik werk namelijk mee aan een onderzoek dat een positieve relatie tussen deze twee probeert aan te tonen. Met andere woorden, een vredesakkoord met aandacht voor economische onderwerpen leidt tot een betere wederopbouw en stabiliteit in een postconflict gebied.

Eerst ben ik vooral bezig met de onderzoeksopzet. Het accent moet hierbij liggen op de beleidspraktijk en niet op de wetenschappelijke analyse. Dit vergt wel een denkomslag, want causaal verband, hypothese, indicatoren en toetsing blijken ondergeschikt te zijn aan het hoofdzakelijke doel, te weten: advies geven aan beleidsmakers. Later mag ik een case-study uitvoeren voor het onderzoek. Het vredesakkoord gesloten in Mozambique in 1992 is anderhalve maand lang mijn focus. Ik probeer te achterhalen hoe de economische wederopbouw toentertijd is uitgevoerd en welke lessen daaruit te trekken zijn. Ditzelfde is gedaan voor Burundi

“Zo krijg je ook nog een beetje de BZ-sfeer mee, of zoals het in de ambtenarenmond heet; ‘de apenrots’.”

en Sudan. Deze drie vredesakkoorden vormen de basis van ons adviesrapport, dat in het najaar 2008 zal worden gepubliceerd.

Mocht het intussen nog niet duidelijk zijn, ik heb voornamelijk gelezen en geschreven vanachter mijn bureau. Saai? Nee, integendeel. Het onderzoeksonderwerp is niet vaak onderzocht en daarom is het een uitdaging om relevante bronnen en informatie te achterhalen. Het is een actueel beleidsonderwerp omdat Nederland ook meedoet aan wederopbouwmissies zoals nu in Afghanistan. Om diezelfde reden zullen hopelijk veel beleidsmakers en wetenschappers ons onderzoek lezen.

Naast mijn onderzoeksactiviteiten woon ik regelmatig

Bestuurskunde
Bestuurskunde Wetenschap

Beleid
Beleid Gemeente

Theorie
Theorie Parlement

Bestuur
Bestuur Rijk

Europa
Europa Praktijk

Word nu lid van de Vereniging voor Bestuurskunde voor het Speciale studententarief van € 16,80 per jaar.

Je ontvangt dan gelijk vier keer per jaar het tijdschrift Bestuurskunde.

Meer informatie? Surf naar www.bestuurskunde.nl

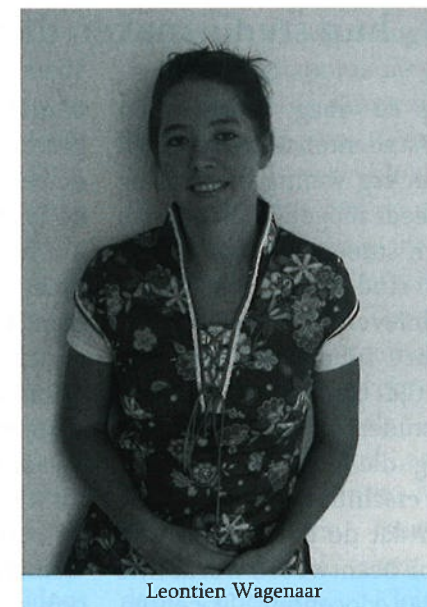

Vereniging voor Bestuurskunde

DE BRUG TUSSEN THEORIE EN PRAKTIJK

lunchlezingen op het Ministerie van Buitenlandse Zaken (BZ) bij. Lunchlezingen van onder meer Paul Collier (Wereldbank onderzoeksgroep) en International Alert (NGO) zijn uiterst interessant en leerzaam. Zo krijg je ook nog een beetje de BZ-sfeer mee, of zoals het in de ambtenarenmond heet; ‘de apenrots’.

Al met al kan ik concluderen dat deze stage van toegevoegde waarde is voor mijn master. Ik heb mijn onderzoeksvaardigheden getraind, veel gelezen en geschreven en via deze weg verschillende mogelijke werkgevers leren kennen. Ik weet nu beter waar ik wil werken en wat ik kan en wil doen. Nu eerst maar (even) afstuderen en tegelijkertijd de vacaturesites in de gaten houden!

Leontien Wagenaar

Clingendael
Het Nederlands Instituut voor Internationale Betrekkingen Clingendael is 25 jaar geleden opgericht als kennisinstituut voor de Internationale Betrekkingen. In een almaar veranderende wereld wil Clingendael een opleidingsinstituut zijn voor diplomaten en als denktank fungeren voor de overheid en het algemeen publiek. Om deze doelen te bereiken verricht Clingendael onderzoek, organiseert cursussen & lezingen en publiceert. Tot de doelgroep behoren journalisten, internationale politieke leiders, beleidsmakers, onderzoekers en andere geïnteresseerden.
De onderzoeksonderwerpen lopen zeer uiteen. Zo zijn er wetenschappers die zich bezighouden met welke invloed de komst van China heeft als grootmacht in de wereldpolitiek. Anderen onderzoeken welk bestuursmodel het beste werkt in een postconflict land. De onderzoeken dienen vaak als advies voor beleid van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, de Europese Unie, de Wereldbank of non-gouvernementele organisaties (ngo's).

Voor meer informatie:
www.clingendael.nl

Onderwijsdebat

Door Albertje-Femke van Seggeren

Op 14 mei jl. organiseerde de opleidingscommissie (OLC) van bestuurskunde voor alle studenten en docenten een onderwijsdebat. De opleidingscommissie, bestaande uit drie studentleden en drie stafleden, geeft advies over allerlei lopende onderwijszaken, zoals het onderwijsprogramma. De studentleden van deze commissie vertegenwoordigen hierbij alle studenten van bestuurskunde. Tijdens het onderwijsdebat kregen de studenten en ook docenten de kans om hun mening over het huidige onderwijs te geven en met elkaar in discussie te treden. Ook mogelijke verbeterpunten kwamen naar voren tijdens het debat.

De OLC wilde met het debat bereiken dat er meer studenten zich er van bewust worden dat er de mogelijkheid tot inspraak bij het onderwijs is. Studenten zijn nauwelijks op de hoogte van het bestaan van de opleidingscommissie. Door je problemen bij de OLC aan te kaarten, kun je meer doen als student dan alleen maar klagen.

Het debat vond plaats met medewerking van de docenten Mark Rutgers, David Lowery, Toon Kerkhoff en Arco Timmermans. Laatstgenoemde was bereid om het debat tussen de studenten en deze docenten te leiden. Het debat verliep aan de hand van drie vragen waar eerst een docent op reageerde en daarna studenten de kans kregen om te reageren.

Zesjes?

De eerste vraag die werd voor gelegd aan prof. Lowery: 'Heerst er binnen de opleiding bestuurskunde een "zesjes"-cultuur?' Lowery, met een Amerikaanse achtergrond, had hier een duidelijke mening over. Hij constateerde tijdens zijn werkgroepen dat de studenten heel erg niet geïnteresseerd lijken. Achterover hangen en vooral geen vragen stellen is volgens hem de tendens. Maar echter als ze persoonlijk langs komen, blijken studenten vragen te

hebben en geïnteresseerd te zijn in de stof. De studenten lijken huiverig om op te vallen tijdens het college, waarschijnlijk vanwege de weinige waardering van de medestudenten hiervoor. Lowery vroeg zich af waarom er hier een dergelijke cultuur is. Jessie Post reageerde als eerste student op deze vraag. Volgens haar heerst er daadwerkelijk een 'zesjes' cultuur bij de bestuurskundestudenten. Jessie ziet in haar omgeving studenten, die liever niet hard werken voor hun studie of die hierin willen uitblinken. Ook de andere aanwezige studenten hadden een reactie klaar bij deze vraag. Voor velen was 'ja' het

"Gemotiveerde studenten kunnen ook zelf meer van hun studie maken dan anderen."

antwoord op de vraag. Volgens hen wordt het de studenten te gemakkelijk gemaakt. Met erg weinig inspanning is het nog steeds mogelijk om een zes te halen. Een student merkte op dat wanneer een student een afgemaakte opdracht inlevert, ondanks dat de opdracht inhoudelijk weinig voorstelt, altijd een zes zal krijgen. Missen de studenten bestuurskunde de uitdaging die docenten moeten creëren? Verschillende studenten benadrukten dat de houding van de studenten ook beantwoord wordt met passiviteit van docenten. Docenten

bieden maar weinig stimulans en inspiratie om uit te blinken in je studie. Door een derdejaarsstudent werd opgemerkt dat haar jaar erg negatief wordt benaderd door de docenten. Als voorbeeld noemt ze de vragen die tijdens een werkgroep worden gesteld aan de studenten, deze zijn te simpel waardoor studenten er geen uitdaging in zien. Eerstejaars studenten zijn ook van mening dat de studie niet uitdagend is en er weinig verdieping is tijdens het eerste jaar. Er wordt een standaard versie van een paper van hen verwacht. Uit eigen interesse verdiepen in een onderwerp wordt

eerder door docenten afgestraft dan gestimuleerd. Dit blijkt ook weer uit de becijfering van docenten, het is net zo lastig om een hoog cijfer te halen als het is om een onvoldoende te halen. Studenten zien graag dat extra inzet wordt beloond, net zoals dat zij een laag cijfer respecteren wanneer er minder aandacht aan een vak is besteed. Mark Rutgers merkte op dat de aanwezige studenten ongetwijfeld tot de meer gemotiveerde behoren en bereid zijn om harder te werken. Gemotiveerde studenten kunnen ook zelf meer van hun studie maken

dan anderen. Volgens hem is een probleem dat je pas een paar jaar na je studie merkt wat je hebt gemist. Hij noemt het voorbeeld van twee oud-studenten, een gemeentesecretaris en een beleidsambtenaar. De beleidsambtenaar bekende tegenover Rutgers dat zij alle vakken had gehaald op basis van de uitreksels, terwijl de gemeentesecretaris zei dat bestuurskunde zijn basis was en hij nog vaak bestuurskundeboeken uit de kast pakte.

Theorie versus Praktijk

Na ruim de tijd te hebben genomen voor deze eerste vraag, die bij velen allerlei reacties opriepen, stelde Arco Timmermans de volgende vraag: 'Is er een juiste balans is tussen theorie en praktijk binnen bestuurskunde?' Praktijk kan hier op verschillende manieren worden opgevat. Het opdoen van praktische vaardigheden is één kant hiervan. Wordt hier genoeg aandacht aan besteed? Of is dat niet nodig? En de andere kant is de bestuurskundige praktijk, verkrijgen studenten voldoende werkervaring tijdens hun studententijd? Mark Rutgers gaf op deze vraag als eerste een reactie. In zijn opinie, is bestuurskunde in Leiden een academische opleiding waar de nadruk op onderzoek ligt en het bijbrengen van analytisch denken. De 'praktijk' kun je meekrijgen als student door middel van nevenactiviteiten tijdens je studie, zoals bij de commissies van de B.I.L..

Wieke Pot kreeg voor de studenten de eerste kans om te reageren. Volgens haar is er een goede balans tussen theorie en praktijk. Zij noemt RPA II als voorbeeld, waar de wetenschap wordt gecombineerd met het leren gebruiken van Excel. Alleen is er volgens haar een te groot verschil tussen de bachelor en de master. In de master worden studenten alleen getoetst op papers en presentaties, terwijl in de bachelor het aantal papers door de jaren heen afneemt. Ook andere studenten in de zaal reageerden hier op dat de praktische vaardigheden onderbelicht zijn tijdens

de studie. Tijdens het eerste jaar van je studie heb je constant werkgroepen en wordt je de basis geleerd. Maar vanaf het tweede jaar zijn er bijna geen werkgroepen en voeren de tentamens de boventoon. Het aantal te maken papers vermindert wat de verdieping van de vakken niet bevordert. Tijdens een academische studie zijn dit de kwaliteiten die je als student moeten aanleren: kritisch leren nadenken, schrijven, presenteren. Op de vraag over de mogelijkheid tot ontplooiing van buitenland/bestuurservaring versus het studieprogramma, werd gereageerd dat

"De 'praktijk' kun je meekrijgen als student door middel van nevenactiviteiten tijdens je studie, zoals bij de commissies van de B.I.L.."

dit al voldoende gebeurt. De vrije keuze ruimte in het eerste semester van het derde jaar geeft studenten de mogelijkheid om werkervaring op te doen zonder studievertraging. Ook vinden studenten dat er voldoende stimulans en mogelijkheden zijn om jezelf te ontplooien door nevenactiviteiten.

Onderzoeksuniversiteit

Afsluitend bleek dat studenten zich ervan bewust waren van de Leidse inslag: de onderzoeksuniversiteit. Ook een aantal studenten had daarom juist specifiek voor Leiden gekozen. Na al een erg zinvolle discussie te hebben gehad, was er nog een vraag die de opleidingscommissie graag aan de studenten en de aanwezige docenten wilde voorleggen. Want waarom hebben wij een blokkensysteem? En welk systeem zou voor een optimale versie van bestuurskunde zorgen? Het blokkensysteem of een semestersysteem? Toon Kerkhoff, de aanwezige promovendus en werkgroepdocent voor eerstejaars, reageerde hier als eerste op. Toon Kerkhoff gaf aan dat het blokkensysteem niet erg geliefd is bij studenten, maar ook niet altijd als ideaal wordt beschouwd door docenten. Kleine vakken

betekenen voor de docent vaak meer voorbereiding en administratie en minder tijd om daadwerkelijk aan een onderwerp toe te komen. Een gevolg daarvan is dat de verhouding tussen kwaliteit en kwantiteit onder druk komt te staan en dat je als docent vaak gedwongen wordt keuzes te maken tussen de grote lijn vasthouden en af en toe uitdiepen tot in detail of diep in de stof gaan en de grote lijn overlaten aan de hoorcollegedocent. Vaak is het schipperen tussen deze twee. Meer tijd zou goed zijn om ook in de werkgroepen beide lijnen

voldoende aandacht te geven. Maar naast de nadelen zijn er ook voordelen, de studenten krijgen meer mogelijkheden om het benodigde aantal punten te halen. Ook krijgen de studenten met het blokkensysteem meer vakken waardoor studenten van meer verschillende vakgebieden kennis krijgen.

Hierna merkte een studente nog wel op dat het huidige systeem een duidelijk knelpunt had in de overgang van december naar januari. Docenten moeten in de kerstvakantie de tentamens nakijken, wat kan leiden tot late bekendmaking van cijfers. Als dan onverwacht een student een onvoldoende blijkt te hebben, dan kan hij zich nog maar slecht voorbereiden.

Het onderwijsdebat was, ondanks een lage opkomst, een erg zinvolle bijeenkomst. Studenten en docenten hebben van gedachten gewisseld over het onderwijs en over waar nog mogelijke verbeterpunten liggen voor het onderwijs.

De vakbond CNV stelt zich voor...

Waarom denkt u als het gaat over vakbonden? Stakingen? Polderoverleg? Looneisen? Een kennismaking met CNV Publieke Zaak laat zien dat een moderne bond zich ook met hele andere zaken bezighoudt, zoals waardering, gezondheid en rouwverwerking.

'Waarderen is een kunst'

Regelmatig toetst de vakbond CNV de mening van haar leden over belangrijke onderwerpen. Zo stonden ze begin 2008 stil bij het waarderen van werken in de publieke sector. Maar liefst 4400 personen deden mee aan het onderzoek.

Type 1 (45%)

Goede communicatie heeft grote invloed op het welbevinden. Waardering uit zich dan ook in goede omgangsvormen op de werkvloer. Door slechte communicatie voelt men zich ondergewaardeerd. Positieve opmerkingen van collega's en een goede wisselwerking met de leidinggevende stimuleert het gevoel van waardering.

Type 2 (25%)

Waardering heeft vooral te maken heeft met de erkenning van kennis of een bepaalde moeilijke situatie door de leidinggevende. Men vindt dat de werkgever het gevoel moet geven dat de bijdrage van iedere werknemer zinvol is en begrip toont voor moeilijke situaties. Door dat niet te doen, ontstaan er enorme irritaties.

Type 3 (30%)

Een groter gevoel van waardering vloeit met name voort uit een hoger salaris. Er is een duidelijk verband tussen waardering en beloning. Men vindt dat eventuele andere vormen van waardering altijd loos zijn als de werkgever slecht betaalt.

Kiest men voor een schouderklopje of toch voor meer salaris? Uit het onderzoek komen drie type werknemers naar voren. Iemand die sociaal geïsoleerd is of op zoek is naar voldoende inkomen om rond te komen, heeft al snel een lager gevoel van (eigen) waardering. Naarmate iemands leven dus meer op orde is, gaat het gewaardeerd voelen omhoog. Een goede balans tussen werk en privé is daarom belangrijk.

Voorzitter Paul Koeslag:
"Waardering opnemen in cao-inzet"

We legden voorzitter Paul Koeslag van CNV Publieke Zaak, de vakbond voor de publieke sector, de uitkomsten voor. Zijn conclusie: 'Dit is een belangrijk onderwerp voor onze vakbond!'

Wat valt u het meest op aan de uitkomsten van dit onderzoek? "Dat dit onderwerp enorm leeft onder werknemers in de publieke sector. Ik kan me daar wel iets bij voorstellen. De werknemers bij de overheid en in de zorg en welzijn voeren nuttige en noodzakelijke taken uit. Zeker bij een krappere wordende arbeidsmarkt kunnen zij ook elders gaan werken. Maar dat willen zij niet. Deze loyaliteit zou moeten worden gewaardeerd, maar wordt nu vaak te weinig gedaan."

Welke rol is er voor een vakbond weggelegd om waardering te stimuleren?

"Waardering kun je niet afdwingen. Het komt vanuit de mensen zelf. Maar wij zijn de uitgesproken partij om een te laag gevoel van waardering namens de werknemers kenbaar te maken bij werkgevers of via de media de publieke opinie te beïnvloeden. En we moeten niet vergeten dat door het tonen van waardering mensen ook sneller geneigd zijn harder te lopen en beter in hun vel zitten. Dus zowel werkgever als werknemer hebben belang bij het investeren in meer waardering. Wel blijkt uit het onderzoek dat het goed waarderen van een individu ingewikkeld is, omdat waardering bestaat uit meerdere componenten zoals communicatie, de mate van zelfstandigheid die werknemers wordt gegund én de hoogte van het salaris."

'Leef ik gezond genoeg voor mijn werk?'

Wat heeft de baas te zeggen over iemands levensstijl? Mag een leidinggevende invloed hebben op wat je eet, of je rookt en hoe fanatiek je sport? Nee, dat is ongewenste bemoeienis met het privé-leven, vinden velen.

Werkgevers zullen zich de komende jaren toch steeds meer gaan bemoeien met de levensstijl van hun medewerkers, zo is de verwachting. Gaan we een toekomst tegemoet waarin levensstijl bepalend wordt

voor het soort werk dat je kunt krijgen? Nu al komt het voor dat werkgevers - al dan niet terecht - hun werknemers aanspreken op hun gedrag in privé-tijd en ze wijzen op de gevaren die kleven aan hun hobby's. Dat de werknemer bij de uitoefening

Rechtszaak 1:

De zaalvoetballer
Het Gerechtshof in Arnhem stelde een werkgever in het gelijk die geen 100 procent loon aan een geblesseerde werknemer wilde betalen. De werknemer meldde zich diverse keren ziek wegens blessures door zaalvoetbal. De werkgever had de man al verschillende keren gevraagd een minder gevaarlijke sport te kiezen, maar de werknemer weigerde. Toen hij opnieuw in de ziektewet terechtkwam, weigerde de werkgever zijn 70 procent uitkering aan te vullen tot 100 procent, zoals in de cao was afgesproken. De rechter gaf de werkgever gelijk omdat deze de affaire tot in detail in het personeelsdossier had gearchiveerd.

Rechtszaak 2:

De scheepskok
Begin 2007 werd een scheepskok door zijn werkgever ontslagen vanwege ernstig overgewicht. De kok was al ruim dertien jaar zonder problemen in dienst. Hij was eerder medisch gekeurd en daaruit bleek dat hij door zijn omvang niet aan de keuringseisen voldeed. Hij werd daarop tijdelijk geschorst en kreeg op kosten van de baas twee maanden de tijd om zijn gewicht op orde te brengen. Dat lukte, maar bij een volgende keuring bleek hij opnieuw te zwaar te zijn. De werkgever vroeg vervolgens ontbinding van het dienstverband. De kantonrechter was het eens met de werkgever dat het de kok kwalijk was te nemen dat hij de discipline niet kon opbrengen om te voorkomen dat hij weer werd afgekeurd. Het feit dat hij dertien jaar goed gefunctioneerd had, maakte geen indruk op de rechter en hij stelde de werkgever in het gelijk.

van sport of hobby letsel oploopt waardoor hij arbeidsongeschikt raakt, is namelijk tegen het zere been van veel werkgevers. Die is verplicht nog twee jaar lang loon door te betalen aan een zieke werknemer.

Werknemers verdienen bescherming

Yvon van Houdt, bestuurslid van het CNV: "Deze twee rechtszaken zijn een teken aan de wand, er waait een nieuwe wind door dit land. Werknemers verdienen bescherming, maar tegelijk zijn ze ook verantwoordelijk voor hun lijf en leden om hun werk goed te kunnen doen. Redelijkheid mag zowel van werkgevers als van werknemers worden gevraagd. Daarin moet een balans gevonden worden. Veel van onze leden vinden een goede gezondheid belangrijk, maar willen zelf keuzes kunnen maken om gezond te kunnen leven. Een gezond assortiment in het bedrijfsrestaurant, een eigen fitnessruimte op het werk of korting op een sportschoolabonnement. Een ondernemingsraad kan inspelen op dat soort wensen. Het moet alleen niet te betuttelend worden. Het aantal kroketten dat per jaar geconsumeerd wordt is geen cao-kwestie."

Geen cao-aanbevelingen dus, maar wel goede voorbeelden in kaart brengen en die breder bekend maken. De trend is duidelijk, levensstijl wordt een belangrijk thema. Gezien de oorzaken van het ziekteverzuim is daar reden toe. Maar het CNV houdt nauwlettend in de gaten dat rechten van werknemers beschermd worden. En CNV-leden kunnen misstanden op de werkvloer daarom ook altijd bij ons melden."

Wat vind jij? Hoe ver mag een werkgever gaan om de levensstijl van zijn of haar werknemers te beïnvloeden?

Een verplichte werkweek van dertig uur. Of juist het opnieuw invoeren van een 40-urige werkweek. Of alle vrouwen aan het werk voor vier dagen per week. Allemaal ideeën bedoeld om de gevolgen van de vergrijzing op te kunnen vangen.

Heb jij een goed idee of oplossing? Namens onze leden brengt het CNV de ideeën en goede oplossingen in bij de politiek.

Nu tijd voor
Vitamine CNV

Ga naar www.MijnVakbond.NL

CNV Publieke Zaak

‘Hoe ga je om met ziekte en rouw van een collega?’

Een ernstige ziekte van een naaste collega heeft veel impact. Jaarlijks krijgen bijvoorbeeld 30.000 werknemers te horen dat ze kanker hebben. Hoe ga je op de juiste manier om met een collega die onlangs een dergelijk verdriet heeft meegemaakt?

Volgens cijfers kampt bijna de helft van de werkende Nederlanders met vragen en twijfels als er een zieke of verdrietige collega op de werkvloer is. Daarbij blijkt uit onderzoek van TNO dat onbegrip en het ontbreken van steun op de werkvloer een van de grootste uitvalsrisico's is voor zieke en rouwende werknemers. Daarom vindt het CNV het ook belangrijk dat bedrijven en organisaties, samen met het personeel, over dit type onderwerpen praten en nadenken.

Onbegrip

Veel werknemers vinden het moeilijk in dergelijke gevallen een correcte houding te vinden. “Dat is heel logisch”, vindt Machteld de Bont van Stichting Care for Cancer. “Een ernstige ziekte is heel beladen.

Veel mensen weten zich na een negatieve uitslag bij de dokter moeilijk staande te houden. Voor omstanders is het erg lastig om hierop te reageren. Vooral als ze wat verder van de getroffen persoon af staan. Veel organisaties voelen zich tekort schieten in het omgaan met iemand met een ernstige, soms terminale ziekte zoals kanker”, merkt De Bont.

Open gesprek

Als collega van een zieke werknemer heb je vooral een sociale functie. “Mensen reageren heel verschillend op de ziekte van een collega”, weet De Bont. “Een groot aantal vindt het vreselijk en klap dicht. En als reactie daarop gaan ze hun zieke collega mijden of ontzien. Of worden ze juist overactief en duiken ze op de zieke, terwijl ze voorheen heel anders met hem of haar omgingen.”

Niet alleen de omgang met ernstig zieke collega's is moeilijk. Veel werknemers vinden het ook pijnlijk om te gaan met rouwende collega's. Zo'n 230.000 werknemers krijgen op jaarbasis te maken met het overlijden van een dierbare.

Verliesdeskundige

Anne-Marie Vermaat: “Ik heb een cliënte begeleid die, toen haar man net was overleden, toch meteen wilde doorgaan met werken. Haar collega's wisten niet goed met haar emoties om te gaan. Naast de persoonlijke begeleiding heb ik toen op de werkvloer voorlichting gegeven over rouwprocessen, zodat de collega's beter wisten wat ze moesten doen.”

Doen

- Spreek gevoelens uit, samen met collega's
- Bepaal een gezamenlijk vertrekpunt na het bericht
- Bedenk hoe je zelf behandeld zou willen worden
- Laat de leidinggevende de communicatie coördineren
- Raadpleeg het rouwprotocol
- Schakel hulp in van een bedrijfsarts, bedrijfspsycholoog of vertrouwenspersoon van het CNV

Niet doen

- Doen alsof er niets aan de hand is
- De zieke of rouwende negeren
- Er bovenop springen
- Niet praten over de situatie
- Geen vragen stellen
- Mensen lastigvallen in privé-tijd

“Het is niet makkelijk je zwakte te tonen”

De Bont adviseert collega's als groep te praten over de situatie. Dit kan het beste georganiseerd worden door een vast aanspreekpunt binnen de organisatie aan te wijzen die goed contact heeft met de zieke of rouwende. “Praat met elkaar in de tijd die tussen het bericht en de terugkomst van de betreffende collega op de werkvloer ligt. Doe niet alsof er niets aan de hand is en stel vooral veel vragen. Bedenk ook hoe je zelf zou willen dat je collega's met jou omgaan als je ziek of intens verdrietig zou zijn. Je mag best zeggen dat je het moeilijk vindt om met de situatie om te gaan. Dat lucht op en je hebt op jouw manier medeleven getoond.” Vermaat voegt daaraan toe dat de situatie helemaal afhankelijk is van de betrokkene zelf. “Ieder mens gaat weer anders met ziekte en sterfgevallen om. Het hangt ook erg van de bedrijfscultuur af.”

Bij onverwachte gevallen, als een collega plotseling overlijdt bijvoorbeeld, is de situatie compleet anders. Het is goed om af te gaan op de wensen van de zieke collega of van de achterblijvende familie. Als je er samen niet uitkomt, of als er behoefte bestaat aan extra advies, kun je altijd aankloppen bij de bedrijfsarts, de bedrijfspsycholoog of een vertrouwenspersoon van het CNV.

Wil je meer informatie over (werken bij) het CNV?

Ga naar www.cnv.nl of bel 030 - 751 1001

Durf te kiezen voor een vakbond die bij jou past!

‘Een hecht team’

Luc Grosveld stelt zich voor...

Luc is nog maar enkele weken als regiojurist in dienst van het CNV op het regiokantoor in Hilversum. Samen met de juridisch medewerkers vormt hij het behandelteam. Als het niet lukt met de werkgever een regeling te treffen, kan er een rechtszaak worden gestart. De juristen op alle regiokantoren voeren deze rechtszaken. Luc noemt zich een echt vakbondsdier met een grote betrokkenheid voor werknemers.

“Ik heb ook voor een advocatenkantoor gewerkt, maar dan moet je vaak zaken doen waar je moreel niet achter staat. Je hebt dan het gevoel dat je aan de verkeerde kant staat. Veel liever kom ik op voor de underdog. Het geeft echt voldoening als je een sterkere partij op de knieën krijgt. Uit eigen ervaring weet ik ook dat werkgevers soms heel slecht omgaan met werknemers. Daarom is het ook zo goed dat er een vakbond is.”

Margje de Graaff stelt zich voor...

Margje, juridisch medewerker, verliet de bond enkele jaren geleden voor een andere werkgever. Ze had daar echter al snel spijt van. “Ik had het helemaal niet naar mijn zin bij mijn nieuwe werkgever. Er heerste veel wantrouwen door een lopende reorganisatie.” Na een tijdje hoorde ze dat er een vacature was op het regiokantoor in Hilversum en greep deze kans met beide handen aan en kwam terug. “Ik voel me hier echt thuis. Dit werk geeft zo veel voldoening. Het is misschien toch wel belangrijk geweest dat ik een tijdje ergens anders gewerkt heb. Nu snap ik leden heel goed als ze mij vertellen dat ze niet goed in hun vel zitten. Plezier in je werk is zo belangrijk. Wij vormen hier op kantoor met z'n allen een hecht team. Je helpt mensen en dat doet iedereen op zijn eigen wijze.”

Wat is een cao?

De wet regelt een aantal zaken waar werkgever en werknemer zich aan te houden hebben. Bijvoorbeeld de hoogte van het wettelijk minimumloon. Per cao worden er vervolgens loonafspraken gemaakt die boven het minimumloon uitgaan.

De wet laat ook een heleboel open of regelt dat werkgevers en werknemers aanvullende bepalingen kunnen afspreken. Zo stelt de wet dat er veilig en gezond moet worden gewerkt, maar wat daarvoor nodig is moeten werkgevers en werknemers in de organisaties zelf regelen. Als je een cao opent zie je waarom een sterke vakbond belangrijk is. Er staan afspraken in over loon, vakantie en reiskosten om maar wat te noemen, maar ook over scholing of telewerken of wat er gebeurt als u voor langere tijd ziek wordt. In de cao staan zowel de rechten als plichten van werknemers.

Namens de werknemers treden vakbonden als woordvoerder op. De onderhandelingen worden gevoerd door professionals die worden bijgestaan door actieve leden van de vakbond.

Elke vakbond heeft eigen speerpunten. Hoe meer leden een vakbond heeft, hoe eerder de speerpunten van die vakbond worden opgenomen in de CAO. Het werkt net als in de politiek.

Het CNV is dus meer dan looneisen, stakingen en eindeloos overleggen. En terecht, want veel mensen besteden 40 jaar van hun leven bijna net zoveel tijd met hun collega's als met hun gezin.

thank god it's maandag®

De mensheid is met 't grootste gemak in twee soorten in te delen. De mensen die van maandag houden en mensen die maandag haten. Het moge duidelijk zijn, wij houden van

maandag. Want van klagen is nog nooit iemand gelukkig geworden. En van uitdagend werk wel. Heb je zin om je talent te laten groeien, kom dan eens langs, www.maandag.nl

tot maandag®

Advertentie ■ ■ ■ ■

Wist u dat

- ▶ Prijs drie gangen menu € 19,95.
- ▶ Wij op zondag en maandag heerlijke Thaise gerechten serveren.
- ▶ Wij een nieuwe à la carte kaart tegen zeer aantrekkelijke prijzen hebben.
- ▶ Wij hebben een dagschotel voor slechts € 7,95.
- ▶ Wij een sfeervolle bovenzaal hebben die uitermate geschikt is voor het houden van borrels en diners.
- ▶ Wij iedere 6 weken een nieuwe menukaart hebben.
- ▶ Wanneer u drie gangen van de kaart neemt betaalt u slechts € 19,95. Ongeacht uw keuze.

DAGELIJKS GEOPEND
VANAF 10.00 UUR

tot ziens,
tot EINSTEIN

NIEUWE RIJN 19 LEIDEN • TEL: 071 - 5125370 • E-MAIL: mail@einstein.nu

Waarde leden,

De B.I.L.:
Meeting World Leaders &
Wannabe Worldleaders!

Als je eens op een rijtje zet wat de B.I.L. allemaal heeft gedaan het afgelopen jaar dan kom je tot een groot aantal indrukwekkende en leuke activiteiten. Van bedrijvenborrels naar het Kamerledendebat en de Van Braamlezing van minister Vogelaar: dit getuigt van de hunkering van politici om met ons in discussie te gaan. Maar ook in het buitenland wordt er naar ons gekeken. Zo spraken we tijdens de studiereis naar Washington DC met Herman Wijffels, Congresleden en de top van de Nederlandse ambassade aldaar. Ook op academisch niveau kwamen we in de VS aan onze trekken; we kregen lezingen op de 3 grootste universiteiten van DC en werden getrakteerd op een bijzondere ontmoeting met Michael Lipsky. En als bestuursleden hadden we het privilege om President Karzai van Afghanistan te ontmoeten (die voor Amir's verjaardag speciaal naar Leiden kwam;-)).

Toch zijn wij niet alleen extern bezig geweest, ook intern hebben we geprobeerd de relaties te verstevigen: we hebben geprobeerd in samenwerking met de Universiteit activiteiten te organiseren. Ook hebben we ons dit jaar weer bemoeid met het onderwijs om -wij willen tenslotte zelf Worldleaders worden- het beste onderwijs te genieten. Als B.I.L. hebben we ons ook hier hard voor gemaakt! Een meeting met een van onze 'leaders' van de Universiteit vice rector prof. dr. R. van Dam was dan ook zeker interessant.

Als vereniging mogen we enorm trots zijn op de prestaties van het afgelopen jaar. Hoewel wij de last op onze schouders hadden genomen om al die mooie dingen te organiseren, hebben we werkelijk genoten van elk moment en hadden we dit alles niet zonder onze commissies kunnen doen. Wij hebben genoten van de gezelligheid en de borrels en hebben zonder meer veel geleerd. We deden het allemaal: zowel in pak naar een bedrijvenborrel als verkleden op het Eerstejaarsweekend!!

Wij zijn afgelopen jaar meer en meer van de B.I.L. gaan houden, maar het wordt tijd om het stokje over te dragen aan onze opvolgers. Wij gaan verder en ook de B.I.L. gaat door. Lief kandidaatsbestuur: Wij wensen jullie 'all the best' om wederom een rammend goed jaar neer te zetten!

Femke Jelles & Amir Nazar

Stage in D.C.: "Ambitie is geen vies woord..."

Mijn naam is Wouter Zantinge, na mijn bachelor bestuurskunde met veel B.I.L.-commissies en bestuur (2003-2004) besloot ik de International Relations master te volgen bij onze vriendelijke rivalen van politicologie.

Tijdens het eerste jaar bleek de studielast best mee te vallen en in november 2006 kwam ik weer thuis en begon met een master Crisis and Safety Management. International Relations is nu achter de rug en in september volg ik mijn laatste vakken bestuurskunde en schrijf mijn tweede scriptie. De afgelopen zomer heb ik stage gelopen bij een conservatieve denktank in Washington D.C.

Een stage lopen in een vreemd land is een flinke opgave. Ondanks de vele instanties die er zijn moet je het toch echt vooral zelf doen. VISA's, sollicitatie brieven, CV's, het kost veel tijd, maar je krijgt er zeker wat voor terug. Ik zelf heb eerst door Google af te struinen een lijst gemaakt van een stuk of 30 mogelijke stageplekken. In januari heb ik deze allemaal via de email mijn sollicitatiebrief en CV opgestuurd; ik had geluk, binnen twee dagen kreeg ik -na een telefonisch interview- een stage aangeboden bij het Hudson Instituut.

Het Hudson Instituut is opgericht in de jaren '60 door Herman Kahn, een analist voor de Amerikaanse overheid die mogelijke nucleaire oorlogscenario's onderzocht. Tijdens dit werk ontwikkelde hij een systematische wijze om korte en middellange 'toekomst voorspellingen' te maken. Hij deed dit door huidige trends door te trekken en maakte daarbij veel gebruik van de 'game theory'. Zijn boek 'het jaar 2000' is ook nu nog leuk om te lezen. Het is bijzonder interessant om te zien hoe hij in 1964 al zaken zoals thuiswerken en internet voorspelde.

Amerika is een buitengewoon interessant land. Veel kan verbeterd worden, maar zoals Bill Clinton al ooit zei: "There is nothing wrong with America that cannot be cured by what is right with America.". De vraag of het Nederlandse systeem beter is dan het Amerikaanse is wat mij betreft niet heel nuttig. Beiden zijn anders, maar beiden werken over het algemeen goed.

Verschillen zijn er zeker, Amerikanen werken heel erg hard en zijn erg ambitieus. In Amerika moet je het echt zelf doen. Ambitie is geen vies woord en assertiviteit wordt bijzonder op prijs gesteld. Je kunt heel ver stijgen, maar je kunt ook heel hard vallen.

Hieronder een weekverslag:

Maandag

De wekker gaat om 07:00 uur, cereal, CNN headlines, pak aan en naar de metro. Ik woon tijdens de zomer in Arlington, dat ligt aan de andere kant van de Potomac in de staat Virginia, maar met de metro is het slechts 10 minuten naar mijn werk. Ik stap uit bij McPherson square, een blok, of 50 meter van het Witte Huis en loop de laatste vijf minuten naar mijn werk. Vandaag werk ik aan een project over presidentiële transities. Een denktank is eigenlijk een intellectuele lobbyorganisatie die constant hun ideeën en oplossingen voor specifieke problemen willen verkopen aan de politiek. Ons instituut is begonnen met een charmeoffensief naar beide kandidaten door ze een historische analyse aan te bieden van de belangrijkste elementen voor een goede transitie. Dit heeft nog eens een extra prioriteit gekregen sinds de aanslagen van 11 September.

Tussen de verkiezingen in november en het accepteren door het congres van alle nieuwe leden van de administratie, wat vaak tot juli duurt, zitten dus acht maanden waarin de Amerikaanse overheid relatief gezien zwakker is. Dit wordt versterkt door het feit dat in de VS ook alle hoogste ambtenaren na elke verkiezingen hun positie moeten verlaten, hetgeen

bekend staat als het 'spoils systeem'. Lunch met mijn medestagiairs bij 'California grill' om de hoek op de kruising K en Vermont Street. Bij elke sandwich komen de frietjes standaard, een goed idee!

's Avonds ga ik uit in Georgetown, de oude studentenwijk van DC

Dinsdag

Wederom stipt 8.30u op het werk. Je moet wel, er zijn maar acht cubicles beschikbaar en alleen wie het eerst komt kan er één veroveren. Vandaag werk ik voor Seth Cropsey. Seth is een van de 'Vulcans', die samen met onder andere Cheney, Rice en Wolfowitz verantwoordelijk zijn voor het 'assertieve' Amerikaanse beleid van de afgelopen jaren. Voor Seth onderzoek ik of de Europese bondgenoten militaire plannen hebben voor de middel lange termijn (2025) en wat die inhouden. Dan is het opeens toch handig om Duits en Frans te kunnen lezen. Na afloop koffie met Seth bij Starbucks, ik wil volgend jaar misschien in Washington aan de slag en heb hem mijn CV gegeven. Goed nieuws voor Leidse studenten, volgens Seth hebben Europese opleidingen in het algemeen en Internationale betrekkingen in het bijzonder een sterke reputatie. Het 'vooordeel' is dat Europese opleidingen dieper gaan en dat de stof omvangrijker is. Met een CV 'as good as Harvard' zweef ik naar huis.

Woensdag

Nog steeds aan het werk voor Seth. In de middag ga ik naar een evenement over het Amerikaans buitenlands beleid richting Pakistan, Afghanistan en Irak bij het Brookings Instituut. Brookings is gelieerd aan Democratische Partij en een van de sprekers is getipt als mogelijk toekomstig zwaargewicht binnen het Amerikaanse State Department. Aan het einde van het evenement steek ik mijn vinger op om een vraag te stellen. Er zijn meer dan 500 mensen in de zaal, maar ik heb het geluk dat ik op de tweede rij zit. Ik vraag of je niet zou kunnen zeggen dat de strijd in Afghanistan misschien wel langer en

gemener zal worden dan die in Irak. Een van mijn argumenten is dat 80 procent van de mensen in Afghanistan niet in steden woont, maar verspreid over het platte land, de vraag is of een nationale overheid zo'n uitgespreide groep ooit kan controleren. In Irak woont 80 procent in steden. Ik breng ook naar voren dat Irak een geschiedenis van nationalisme heeft en Afghanistan niet, dat de Iraakse regering een flink budget heeft vanwege de olie en Afghanistan niet, dat 80 procent van de Irakezen geletterd zijn versus 30 procent van de Afghanen. Die middag krijg ik een email van de communicatie afdeling van Hudson; ze hadden me gezien op CSPAN, de Amerikaanse politieke publieke omroep.

Donderdag

Ik zoek uit voor Richard Weitz in hoeverre het waar is dat Rusland van plan is nucleaire bommenwerpers op Cuba te plaatsen.

In de middag is er een buitengewoon interessante boekpresentatie: Makers and Takers: Why Conservatives Work Harder, Feel Happier, Have Closer Families, Take Fewer Drugs, Give More Generously, Value Honesty More, Are Less Materialistic and Envious, Whine Less...and Even Hug Their Children More Than Liberals." Nog nooit zoveel cherry picking van feiten gezien.

's Avonds uit met Europese studenten op een Rooftop bar in het hippe U street.

Vrijdag

Aan het werk voor Seth. Baseball wedstrijd Washington Nationals.

“Toen de deuren voor ons open gingen in D.C....”

Studiereis Washington D.C., 28 april - 5 mei 2008

Door Marjolein Thon

04.00, Nederlandse tijd. Het is nog vroeg als de eerste Washington reizigers zich melden op Schiphol. Een lange vlucht in het vooruitzicht, maar iedereen heeft er zin in. Na een korte stop in Frankfurt, waar ook het tweede deel van de groep deelnemers zich bij de groep aansluit, wordt er met zijn allen koers gezet naar Washington. De vlucht verloopt perfect en na een klein oponthoud bij de douane zijn we dan eindelijk in Amerika!

Om acht uur Amerikaanse tijd druppelen alle deelnemers van de reis langzaam het hostel binnen. Na een snelle kamerindeling en het uitdelen van de sleutels vertrok iedereen richting zijn of haar kamer en was de avond verder vrij.

Sommigen haptten nog even snel een hamburger van McDonald's weg,

“We stonden immers precies op de plek waar één van de United vliegtuigen zich het gebouw in had geboord.”

terwijl anderen meteen het bed in doken.

Dinsdag 29 april, de wekker ging en het was tijd om Washington te gaan ontdekken! Vandaag stonden het Pentagon, de George Mason University en de Washington Nationals op het programma. De dag begon vroeg, om half negen vertrokken we vanaf het hostel naar de metro. Dankzij de jetlag waren veel deelnemers al vroeg uit de veren en begon de dag enigszins fris. De eerste excursie van de dag vond plaats in het Pentagon. Om het Pentagon binnen te mogen werden wij onderworpen aan een strenge controle. Nadat we de beveiligingsprocedure succesvol

doorlopen hadden werden wij opgewacht door twee gidsen, beiden leden van de National Capital Region's Military Ceremonial Units, zij gaven ons een tour door het gebouw. Met af en toe een echte Amerikaanse opmerking of grap tussendoor had eigenlijk niemand door dat we een afstand van maar liefst 2,5 km hadden afgelegd. Tijdens de tour kwamen wij onder andere terecht bij het 11 september monument. Er werd een kleine toelichting gegeven op de gebeurtenis van die dag en de herdenkingskapel maakte veel indruk. We stonden immers precies op de plek waar één van de United vliegtuigen zich het gebouw in had geboord. Een moment van verbijstering en verdriet was duidelijk voelbaar.

Vervolgens vertrokken we naar de George Mason University alwaar we

werden verwelkomd door Dr. Riggle van de School for Public Policy. Allereerst kregen we de gelegenheid om een lunch te kopen zodat iedereen er weer voor drie uur tegenaan kon. Het middag programma bestond uit twee lezingen. De eerste lezing werd verzorgd door de ASPA, 'American Society for Public Administration'. De Senior Director van de ASPA, Matt Rankin, gaf een introductie in de werkzaamheden van ASPA. Hierbij kwam de rol van deze organisatie in de Amerikaanse publieke sector aan bod. De ASPA is een vereniging van ruim 9000 ambtenaren uit de gehele Verenigde Staten. De voornaamste rol van ASPA is om dialoog tussen

ambtenaren te organiseren. Jaarlijks worden er diverse conferenties gehouden om de nijpende problemen van de publieke sector te bespreken. Na een korte pauze volgde het tweede deel van de excursie. Professor Riggle van de George Mason University gaf een lezing met als thema: 'The Introduction of American Culture and Politics'.

Na een geslaagde eerste excursiedag is ook de avond niet onopgemerkt voorbij gegaan. Rond een uurtje of zeven kwamen we aan bij het gloednieuwe honkbal stadion van de Washington Nationals. De Nationals, zoals ze kortweg worden genoemd, speelden tegen de Atlanta Braves. Volgens de Amerikaanse media zou het een spannende wedstrijd worden en we zaten dan ook vol spanning te wachten op de tribune. Vanuit een prachtige plaats op de tribune hadden we een fantastisch uitzicht over het veld. De bouw van het stadion kostte maar liefst 611 miljoen dollar, met die gedachte in het achterhoofd werd het alsmoer mooier om naar de wedstrijd te kijken en vergaten we na een uur de enorme kou van die avond. De wedstrijd eindigde uiteindelijk in een verdiende 6-3 overwinning voor de Washington Nationals. Deze prachtige wedstrijd heeft heel wat honkbal ballen, Nationals truien en petten opgeleverd aan de deelnemers.

Na een nacht goed slapen werden de eerste indrukken van Washington verwerkt en moest men zich klaar maken voor de tweede dag. Iedereen verscheen weer netjes in pak (of een rokje met een blouse) en de bakers koffie en muffins van Starbucks werden in het hostel genuttigd. Het beloofde een lange dag te worden en

bij een enkeling kon de vermoeidheid niet meer onderdrukt worden. Toch werd alle moed bij elkaar geraapt en om half tien arriveerden we bij het Supreme Court. De twee uur durende excursie werd afgetrapt door een lezing verzorgd door Supreme Court fellow Caroly Dubay. Zij gaf een inleiding in het rechtssysteem van de Verenigde Staten. Hierbij ging ze in op het verschil tussen het federale recht en het recht van de staten van Amerika. Na de lezing kregen we een rondleiding door het gebouw. Om 12 uur verlieten wij het Supreme Court en werd er geluncht in de cafetaria van Brookings Institution waar onze volgende excursie plaats vond. Iedereen kon zijn gang gaan tijdens de lunch en de bakjes met salades werden gevuld, maar ook de hamburgers, gebakken eieren en warme broodjes met vlees gingen over de toonbank. Het was inmiddels duidelijk dat je in Amerika werkelijk alles kan krijgen wat je maar wil; toch was een broodje van acht dollar soms even schrikken.

De Brookings Institution is een bekende denktank en wordt

“De eerste ontmoeting was met professor dr. Galston, voormalig adviseur van President Clinton.”

beschouwd als de ideologische tegenhanger van de conservatieve American Enterprise Institute van Ayaan Hirsi Ali. Na een lading extra stoelen bijgeschoven te hebben, had uiteindelijk iedereen een zitplaats in een imposante doch kleine ruimte. De eerste ontmoeting was met professor dr. Galston, voormalig adviseur van President Clinton. Op Brookings Institution doet hij voornamelijk onderzoek naar binnenlandse politiek, politieke campagnes en verkiezingen. De tweede spreker van de middag was Ambassadeur Cynthia P. Schneider. Tussen 1998 en 2001 was zij de Ambassadeur van de VS in Nederland. Tal van vragen kwamen aan bod waaronder over haar betrokkenheid bij de Hillary campagne voor de

presidentsverkiezingen. Toen de excursie op Brookings rond een uur of zes tot een einde kwam, had iedereen 's avonds vrij. In groepjes ging men uit eten en in het café werd nog een biertje gedronken als afsluiter van de dag. Helaas bleef het voor de minderjarige onder ons (< 21, volgens Amerikaanse begrippen dus...) bij een onbescheiden refill-beker Coca Cola. Het was in Nederland die dag Koninginnedag en ook in Washington werden 's avonds de oranje attributen uit de koffers gehaald.

Het was donderdag 1 mei 6:30 a.m. en in kamer 607 ging de wekker al af. Ook de andere deelnemers werden gewekt maar het duurde aanzienlijk langer dan normaal voordat er eindelijk een respons kwam. Misschien was 6:30 voor de meesten toch echt een uur te vroeg... Na een moeizame start lukte het iedereen toch om rond half acht in de hal van het hostel te staan. De ochtend begon met een bezoek aan the House of Representatives. Een paspoort was vereist en wonder boven wonder had werkelijk iedereen zijn paspoort mee! Eenmaal door de veiligheidsbarrières heen, konden we ons opmaken voor het eerste gesprek. De in Nederland geboren Republikein Peter Hoekstra verwelkomde ons in zijn persoonlijke werkruimte. Het was duidelijk dat deze ruimte niet helemaal voorbereid was op een groep van 36 studenten, maar met wat passen en meten was iedereen binnen. Congreslid Hoekstra vertegenwoordigt het 2e District van Michigan in de House of Representatives sinds 1993. Vanaf 2004 is Hoekstra voorzitter van de 'House Permanent Select Committee on Intelligence'. Hiermee heeft hij een uitermate prominente rol bij discussies

over de oorlog tegen terrorisme en de rol en middelen van de inlichtingendiensten.

Bij de mensenrechtensituatie en de rechtsgang op Guantanamo Bay werd lang stilgestaan. De meningsverschillen tussen leden van de B.I.L. en Peter Hoekstra waren duidelijk voelbaar, dit leidde dan ook tot interessante discussies. Voordat we door zouden gaan naar ons volgende gesprek kregen we een rondleiding door het Capitool. Uiteraard bezochten we de plenaire vergaderzaal van het Congres waar

“De meningsverschillen tussen leden van de B.I.L. en Peter Hoekstra waren duidelijk voelbaar...”

op dat moment een debat gaande was over gentechologie. Na rustig te hebben rondgewandeld in de lobbies van het Congres, hervatten we het inhoudelijke programma met een ontmoeting met de Democraat Jim McGovern. McGovern begon met een korte presentatie van zijn achtergrond en werkzaamheden. Hij vertegenwoordigt het 3de District van Massachusetts sinds 1997. Naast het vertegenwoordigen van zijn district, maakt McGovern zich hard voor de mensenrechten wereldwijd. Nadat het ochtendprogramma aardig uitgelopen was, moesten we ons snellen naar het IMF (International Monetary Fund). Tijd voor een relaxte lunch was er helaas niet, dus werden twee 2-Go tenten bestormd...Ietwat aan de late

kant arriveerden we dan eindelijk bij het IMF alwaar uitvoerend directeur Age Bakker op ons stond te wachten. De heer Bakker heeft onder andere voor De Nederlandse Bank gewerkt en is gastprofessor aan de Vrije Universiteit van Amsterdam. Ook heeft hij geholpen bij het voorbereiden van de introductie van de Euro in het Nederlandse financiële systeem. Bakker gaf een lezing over zijn werkzaamheden binnen het IMF en de rol van deze internationale organisatie in de wereld. Rond kwart over drie was de excursie tot zijn eind gekomen en was iedereen vrij tot vijf uur 's middags.

Het was een warme dag en velen van ons gingen dan ook heerlijk relaxen in het park. Ook werd er even wat gegeten en gedronken, hierbij werden onder andere bakken met ijs gevuld waar je 'U' tegen kon zeggen.

Om kwart over vijf vertrokken we met z'n allen richting de residentie van de [Nederlandse Ambassade](#). Hier was een ontmoeting geregeld met de tweede man van de ambassade, de heer Van Rijssen. Het was prachtig weer geweest die dag en er was een receptie voor ons geregeld in de tuin. We werden hartelijk verwelkomd met een hapje en een drankje en de heer en mevrouw Van Rijssen maakten met de meeste deelnemers een gezellig praatje. Na ongeveer een half uur voegde professor Dykstra zich aan het gezelschap toe. Hij zou

Zijn eerste zin was: "Ik hoef u waarschijnlijk niet te vertellen wie ik ben."

tevens ons de dag erna een lezing geven over crisismanagement aan de George Washington University. Er waren ook enkele stagiaires aanwezig die ons met veel plezier vertelden over het werk dat ze deden bij de ambassade. Er werd volop genoten van de drankjes en hapjes en het uur dat volgde hebben we het goed naar onze zin gehad. Rond half negen was het tijd om weer te gaan.

Vrijdag was alweer de laatste echte excursiedag van de week, maar gelukkig hoefden we eens niet vroeg op te staan dit keer. Uiteindelijk stond iedereen om vijf voor elf weer fris en fruitig voor de deur van de [George Washington University](#). Hier stond een lezing door professor Dykstra over crisismanagement op het programma. Als leidraad in deze lezing gebruikte Dykstra de ramp met orkaan Katrina in New Orleans (ook wel uit te spreken als "N'Orleans"). Na deze zeer boeiende lezing nam hij ons mee naar de National Press Club waar wij ons konden opmaken **"We kregen een lezing van professor Michael Lipsky..."**

voor misschien wel de lekkerste en chicste lunch die ons deze week werd voorgeschoteld. Nadat we onze buikjes rond hadden gegeten vervolgden we onze tocht naar het kantoor van de Wereldbank, waar we met de heer Wijffels een afspraak hadden. Zijn eerste zin was: "Ik hoef u waarschijnlijk niet te vertellen wie ik ben." Thema's als de voedselcrisis, de lage dollarkoers, maar ook de kwestie-Wolfowitz passeerden de revue. Heel boeiend om van deze man te horen wat hem allemaal bezighoudt als vertegenwoordiger van dertien landen bij de Wereldbank.

Als klap op de vuurpijl kregen we aan het einde van de middag nog een lezing van professor Michael Lipsky aan de [Georgetown University](#). Voor ons als bestuurskundestudenten was dit uiteraard een hoogtepunt, ondanks de vermoeidheid die er nu echt bij iedereen was ingeslopen. Na een inleiding over zijn huidige onderzoeken, werd er natuurlijk veel aandacht besteed aan zijn boek 'Street Level Bureaucracy' uit 1980. Lipsky hield verder een pleidooi voor meer efficiëntie in overheidsorganisaties, wat leidde tot interessante vergelijkingen tussen de West-Europese en Amerikaanse bestuursstijlen. Na een signeer- (jaja, een enkeling had z'n studieboek meegenomen...) en fotosessie was de tijd aangebroken om naar de

[Nederlandse ambassade](#) te gaan voor het grote Koninginnedag feest. Het volkslied, bitterballen, kaassoufflés en draaiorgelmuziek maakte duidelijk dat het om een gezellig Nederlands feestje ging. Na afloop van deze onvergetelijke avond werd er nog lekker tot de kleine uurtjes door gefeest in downtown D.C.!

In het weekend stonden de musea van Washington op het programma. De zaterdagochtend was vrij, maar om half twee moest iedereen bij de [National Gallery of Art](#) aanwezig zijn, waar wij een tour door het museum kregen. Daarna werd iedereen in de gelegenheid gesteld om langs alle memorials, zoals de befaamde Washington Memorial, te wandelen. Ook de American Art & Space Museum, het Spy Museum en de Mount Vernon werden in de middag bezocht. Ondanks de interesse voor alle bezienswaardigheden, was de drang toch groot om bij [Pentagon City](#) grote inkopen te doen in het spotgoedkope Amerikaanse consumentenparadijs. De dodenherdenking op zondag 4 mei was voor ons een geschikte gelegenheid om een bezoek te brengen aan de [Arlington National Cemetery](#). Hier liggen de nationale helden zoals de gesneuvelde militairen en oud-presidenten. Wij waren door de ambassade uitgenodigd om samen met andere genodigden de doden van de Tweede Wereldoorlog te herdenken bij het Nederlandse Carillon. Bij het horen van de 'last post' kreeg iedereen de rillingen op de rug. Ook werd op deze dag een bezoek gebracht aan het [National Holocaust Museum](#).

Bevrijdingsdag stond voor ons geheel in het teken van de reis terug naar Nederland. Om elf uur werden we opgehaald door een viertal SuperShuttle's, die ons naar het vliegveld brachten. De reis ging voorspoedig en 's ochtends half acht Nederlandse tijd zetten wij weer voet aan land. **Het waren tien fantastische dagen in de VS....** de B.I.L. gaat vast snel weer een keer terug naar de States!

Column: De Washington Reis; de hoogtenpunten van Zeno en Thijs

Op maandagochtend gaat om drie uur de wekker al. Het is het begin van een studiereis naar Washington en zoals goede commissieleden van de Commissie Buitenland betaamd willen wij als eerste op Schiphol staan. Natuurlijk staat Amir ons al vrolijk zwaaiend met een Amerikaanse vlag op te wachten. De lange reis is begonnen.

over zijn 'pills' voor de 'hay fever' die onderin zijn koffer mee waren gegaan. Persoonlijk hadden wij zo'n jongen ook even uit de rij geplukt voor een ondervraging.

Na toch een tijd gewacht te hebben konden we gelukkig met een complete groep onze reis naar het hostel voort zetten.

Dinsdagavond staat er honkbal op het programma, waar door de sportliefhebbers erg naar wordt uitgekeken. Het is erg koud, dat moet gezegd worden. Sommigen gaan daarom ook eerder terug naar het hostel, geen probleem, daar was rekening mee gehouden.

Hoe het ook anders kan laat Femke Jelles zien (oranje zonnebril). Die probeert in haar eentje een stadion van 40.000 mensen in beweging te krijgen door de wave in te zetten.

Meer dan 39 mensen krijgt ze niet gemotiveerd om mee te

doen. Ja, 39, omdat er opeens vanuit een ander vak nog drie Leidse vrouwen op komen zetten. Gezelligheid kent geen grenzen, al moeten we ervoor naar Washington D.C.!

Dan de tweede excursiedag. Het is dinsdagmiddag als we bij de Brookings Institution aanschuiven voor een gesprek met professor Galston. Het is warm in het zaaltje en het was vroeg opstaan vanochtend. De jetlag hakt er al aardig in en op een moment onoplettendheid, zagen we een aantal mensen even knikbollen. Gelukkig manifesteert zich het meest op de tweede rij en in de uiterste hoekjes van de zaal. Middels een aantal tikjes op schouders zo hier en daar, een paar porren in de zij en af en toe een opzettelijk harde *kuch* c.q. *ahum*, blijven we toch bij de les en komen we de middag toch nog goed door.

We maken even een sprongetje in de tijd, want al die lezingen zijn natuurlijk heel leuk en heel aardig, maar nog net een tikje leuker

is bijvoorbeeld een receptie op de Nederlandse ambassade. Voor de gene die onder de 21 zijn is dit de eerste mogelijkheid deze week om een alcoholisch drankje te nuttigen. Gelukkig waren er voldoende drankpauzes ingelast om hier goed gebruik van te maken. De een dronk iets te veel, de ander iets te weinig, en vooral Steven liet zich de whisky erg goed smaken. Uiteindelijk resulteerde deze receptie tot een aantal gekke/ niet te vertonen/ leuke foto's, maar in ieder geval ook tot een schitterende foto van het hele gezelschap.

De receptie was zo goed bevallen dat we ook op de ambassade mochten zijn tijdens het Koninginnedagfeest. Het Wilhelmus werd luidkeels meegezongen en de

bitterballen en kaassoufflés smaakten ons goed. Na dit feest belandde een select groepje (+ Marjolein) op een All American House Party ergens in de stad. Het schijnt dat de drank daar rijkelijk vloede. Het is ook in deze context dat we even moeten komen tot het "fenomeen-Ad". Deze jongen slaagde er toch maar weer even in om een Amerikaanse schone aan de haak te slaan. Het begrip 'een-adje-doen' heeft hiermee een onuitwisbare betekenis gekregen, en kan zodoende meegenomen worden aan de naderende herdruk van de Van Dale. Naar verluidt zou er nog steeds met enige regelmaat sms verkeer zijn tussen deze twee. Wie weet waar het eindigt.

In het weekend ging het er iets rustiger aan toe 's avonds. De 'young ones' hadden besloten dat ze ook een avond uit zouden gaan, maar verder dan een restaurant en een cola kwamen ze niet. Het werd dus maar weer een avondje poolen of air hockeyen voor hun. De ouderen konden wel weer een biertje nuttigen in de English pub. Natuurlijk hebben we in het weekend ook hele mooie musea bezocht.

Intussen is het alweer het einde van de week en we hebben lang niet alle deelnemers van de reis de revue laten passeren, te weinig ruimte helaas. Toch hebben we van jullie allemaal genoten, laat daar geen misverstand over zijn. Maandag was de dag van de terugreis. Onder het motto 'beter te vroeg dan te laat', stonden wij vijf uur voor vertrek van het vliegtuig alvast op het vliegveld. De terugreis verliep verder voorspoedig. Om half acht Nederlandse tijd zetten we weer voet op Nederlandse bodem. Wij kregen een warm gevoel van binnen bij het zien van al jullie moeders en verdere familie en vrienden die jullie weer een warm welkom heette. Wij proosten nu met elkaar op de reis van volgend jaar, dat die maar weer net zo mooi mag worden.

Zeno en Thijs

De 23e dies natalis der B.I.L.!

Door Soraya Koendjibiharie

Drieëntwintig jaar geleden kwam prof.dr. Van Braam met het initiatief om voor de jonge opleiding bestuurskunde in Rotterdam en Leiden een plaatselijke studievereniging op te richten. Op 22 mei 1985 werd de Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Elk jaar wordt dit heuglijke feit gevierd met een voortreffelijke dieslezing, een spetterend diesfeest en een oud-besturenborrel. Sinds 2004 wordt de dieslezing ter nagedachtenis aan prof.dr. Van Braam uitgesproken. Dit jaar sprak niemand minder dan minister Ella Vogelaar van Wonen, Wijken en Integratie de dieslezing uit.

De viering van onze dies begon met een spetterend feest. Dit jaar vierden wij het met de dames van Emile. Op Catena werden de mensen ontvangen met verjaardagstoeters, feesthoedjes en natuurlijk welkomstdrankjes. Door de succesvolle coöperatie tussen B.I.L. en Emile was het binnen de deuren van Catena gezellig druk. Gehuld in B.I.L.-blauw en paars genoten wij van al het bier en de heerlijke cocktails. Toch werden er een paar B.I.L.lers op rode accessoires betrapt. Het was gezellig en het feest verblijdde velen tot in de late uurtjes.

De dag na het feest was gereserveerd voor de oud-besturenborrel. Deze borrel vond plaats in het immer gezellige etablissement Einstein. Veel oud-bestuurders van de B.I.L. toonden zich -noch steeds- bekwaam borrelaar. De finale van de Champions League viel tegelijkertijd met deze borrel, maar het zorgde er niet voor dat de opkomst er minder om was. Voor sommige functies waren meerdere jaargangen ruim vertegenwoordigd. Zo waren er zeven voorzitters en zeven commissarissen Acquisitie en Promotie van opeenvolgende jaren aanwezig. Voor velen was dit weerzien een 'trip down memory lane' hetgeen zorgde voor ouderwetse oer-Hollandse gezelligheid.

Hieronder treft u enkele korte impressiefoto's (v.l.n.r.: Commissarissen Activiteiten, Voorzitters en Edward Mauritz)

Van Braamlezing 2008:

Minister Ella Vogelaar: "Denk ontkokerd!"

Ter nagedachtenis aan prof.dr. A. van Braam wordt sinds 2004 jaarlijks de Van Braamlezing uitgesproken. Dhr. Van Braam schreef in 1957 het eerste bestuurskundige proefschrift "Ambtenaren en bureaucratie in Nederland". Traditioneel wordt de inleiding van de dieslezing verzorgd door een 'bekende' van dhr. Van Braam. Zo hebben de afgelopen jaren dhr. M. Rutgers en dhr. J. de Vries hun ervaringen gedeeld. Dit jaar werd de inleiding verzorgd door oud-decaan van onze faculteit en Lid van het Comité van Aanbeveling: prof. dr. Toonen.

Na afsluitende woorden over professor Van Braam en een welkomstwoord door dhr. Toonen, kon het hoogtepunt van de dag, de hoofdlesing, worden uitgesproken door Minister Vogelaar. Zij opende met de casus over een Liberiaans gezin. Deze Liberiaanse familie in Waspik was doelwit van racisme en discriminatie. Een gezin -moeder en 5 kinderen- dat naar Nederland gevlucht is voor het oorlogsgeweld in Liberia, is anderhalf jaar lang bedreigd en geïntimideerd door lokale hangjongeren. Het gemeentebestuur van Waspik was geschokt.

Niet alleen door de pesterijen, maar vooral ook omdat zo veel organisaties ervan wisten. Bijna anderhalf jaar lang wisten Vluchtelingenwerk, de woningstichting, het Jongerenwerk, de gemeente én de politie wat er gaande was. Naast dit overkoepelende voorbeeld, werden ook de gevallen Savannah en het Maasmeisje Jessica genoemd. Dit zijn de meest schokkende voorbeelden van wat we 'verkokering' noemen, het langs elkaar heen werken van allerlei (semi-)ambtelijke organisaties.

In Den Haag is al jaren een discussie gaande over de vraag of beperking van het aantal ministeries geen oplossing zou zijn. Het idee van 'kerndepartementen' zou een manier kunnen zijn om het aantal ambtenaren te beperken, de regelzucht terug te dringen én de verkokering te bestrijden. Het voordeel is duidelijk: er werken ambtenaren die heel goed op de hoogte zijn en het terrein goed kunnen overzien. Maar de nadelen komen steeds meer naar voren. Elk onderwerp wordt

bekeken vanuit het eigen standpunt van het ministerie. Bij complexe problemen kan men juist alleen een goede oplossing vinden, als dat probleem zelf als uitgangspunt wordt genomen en de oplossing zoeken in samenwerking vanuit verschillende disciplines.

Mevrouw Vogelaar ondervond dit zelf toen zij de Taskforce Inburgering 2001 leidde. Destijds voelde zij zich als 'een roepende in de woestijn'. Reïntegratie op de arbeidsmarkt ligt namelijk bij Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Inburgering was destijds onderdeel van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Dat ambtenaren van verschillende ministeries moesten samenwerken, was bepaald niet vanzelfsprekend toentertijd. Vogelaar vindt dat we de grote problemen in de samenleving alleen kunnen oplossen door een integrale aanpak. De problemen van Nederland in de 21ste eeuw zijn te groot en te complex voor een verkokerde aanpak. Dat is precies de reden dat dit kabinet

op twee belangrijke terreinen gekozen heeft voor een nieuw soort minister: de programmaminister. Vogelaar leidt zelf het programma Wonen, Wijken en Integratie. Zij 'woont' in bij collega Cramer, minister van VROM. Maar ze heeft haar eigen ambtenaren – vooral afkomstig van de ministeries van VROM, Justitie en Binnenlandse Zaken – en een eigen begroting. Collega Rouvoet leidt het programma Jeugd en Gezin en 'woont in' bij collega Klink van VWS. Ook hij heeft eigen ambtenaren en een eigen begroting. Programmaministers kan men zien als de pioniers van de ontkokering.

Naast de uitleg over het probleem van verkokering vertelde mevrouw Vogelaar over wat haar portefeuille interessant maakt. Er zijn ministers zoals de minister van Jeugd en Gezin, omdat er bijvoorbeeld niet gezegd kan worden dat de medische problemen van een kind door de huisarts opgelost worden en Jeugdzorg naar de mentale staat van het kind kijkt. Juist die verbinding tussen maatschappelijke vraagstukken en fysieke infrastructuur maakt haar portefeuille bijzonder. Vogelaar werkt samen met ambtenaren die van verschillende ministeries afkomstig zijn en dat is het begin van 'ontkokering'.

De programmaminister, de pionier van de ontkokering, is uiteraard niet de panacee voor alle kwalen. Er zijn ook problemen die alleen heel gespecialiseerde ambtenaren kunnen oplossen. Ook zijn er ministeries die je nooit bij elkaar moet zetten, omdat ze elkaar juist in evenwicht moeten houden. In een democratische rechtsstaat geldt dat bijvoorbeeld voor Justitie en Binnenlandse Zaken. Verandering van structuren is natuurlijk nooit de enige oplossing. Ambtenaren en bestuurders moeten ook de wil hebben om samen te werken en inzicht hebben in de voordelen. Dat is ook de gedachte achter de passage in het Coalitieakkoord over de reorganisatie van de rijksdienst. In eerste instantie moeten we streven naar een organisatie die flexibeler is en die makkelijker kan inspelen op opkomende maatschappelijke problemen.

De boodschap die ze aan ons, bestuurskundestudenten, topambtenaren van de toekomst meegeeft is neem het probleem zelf als uitgangspunt.

Wat Nederland nodig heeft, zijn bestuurders en ambtenaren die aan twee voorwaarden voldoen: deze zijn niet bang de regie te nemen en zij kijken over de grenzen van hun afdeling heen. Zorg dat er iets gebeurt; ze doelt niet op het produceren van een nota. Leg verbindingen tussen werkvelden en benadruk het gezamenlijk belang.

Met deze woorden sloot onze minister van Wonen, Wijken en Integratie deze prachtige middag af.

MARK en FRITS

OP HET ALUMNI-EVENT

door: Ruben Libgott - www.GeertenBeert.nl

Jaarlijkse Alumni bijeenkomst
Bestuurskunde
Wanneer: 9 oktober 2008 van 19:00u
tot 23:00u
Waar: Poortgebouw Leiden
(Rijnsburgerweg 10)

Jaarlijkse alumni bijeenkomst bestuurskunde

“De Lobbyist bestuurt?!”

Het Departement Bestuurskunde en studievereniging B.I.L. zijn reeds een aantal jaren bezig alumni te betrekken bij de Universiteit Leiden. Dit resulteerde er onder andere in dat op 16 oktober 2007 een geslaagde alumnibijeenkomst plaatsvond. Tijdens deze activiteit met paneldiscussie was er vooral ruim gelegenheid om bij te kletsen, wat de alumni -in grote getale aanwezig- naar hartelust deden. De hiernaast afgebeelde foto's spreken boekdelen over de sfeer die heerste!

Na een jaar is het opnieuw tijd voor een alumnibijeenkomst. Op **donderdagavond 9 oktober 2008** zal wederom een alumnibijeenkomst plaatsvinden in het Poortgebouw in Leiden. Evenals vorig jaar zal er ruim de gelegenheid zijn om oud-studiegenoten te ontmoeten en verhalen over 'vroeger' naar boven te halen.

Tevens zal er een korte inhoudelijke discussie plaatsvinden met als thema “De lobbyist bestuurt?”

Professor David Lowery, werkzaam bij het departement Bestuurskunde, zal in discussie gaan met Peter van Keulen, alumnus en oprichter van het lobby advies-bureau Public Matters en Kees Boef, directeur Public Affairs bij TNT. Beiden hebben bij de behandeling van de postwet over de liberalisering van de postmarkt voor verschillende belangen gelobbyd. In de discussie, die geleid zal worden door Kamram Ullah, komt onder meer de invloed van de lobbyist en de rol van het lobbyen in het openbaar bestuur aan de orde.

Zet het in uw agenda en geef u vervolgens op door een email te sturen naar alumni-bestuurskunde@fsw.leidenuniv.nl!

Met vriendelijke groet,

Edward Mauritz - Voorzitter Studievereniging B.I.L.
Albertje-Femke van Seggeren - Student-lid Opleidingsbestuur

■ ■ ■ ■ BIL bedrijvendag 13 mei 2008

Na maanden van voorbereiding van de commissie Acquisitie & Promotie "BIL-jonairs" vond op dinsdag 13 mei 2008 wederom de B.I.L.-bedrijvendag plaats. Tussen 10.00 en 10.30 stroomden de 35 deelnemers één voor één binnen in de hal van de Faculteit Sociale Wetenschappen. Hier werden zij ontvangen door de commissie en kregen zij hun naambordje, een programmaboekje en een kopje koffie of thee aangeboden. Om 10.30 begaf de groep zich richting chalets 9 en 11 waar hen een dagvullend programma, met onder meer workshops van CNV Publieke Zaak, het Ministerie van Financiën, Lysias Consulting Group en Ernst & Young, te wachten stond.

Na een korte introductie door de Commissaris Acquisitie & Promotie kreeg de heer Frits van der Meer het woord, werkzaam bij het departement Bestuurskunde. Hij vertelde dat de arbeidsmarkt van bestuurskunde zeer breed is. Afgestudeerde studenten bestuurskunde begeven zich namelijk niet alleen in de publieke sector, zoals vaak gedacht wordt, maar ook in de private sector. In de private sector komen bestuurskundigen vooral terecht in 'consultancy' banen. Dit alles illustreerde hij aan de hand van de deelnemende organisaties van de bedrijvendag dit jaar. CNV Publieke zaak, een vakbond voor werknemers in de publieke sector en het Ministerie van Financiën vielen duidelijk onder het kopje 'publieke sector'. Lysias Consulting Group en Ernst & Young zijn beiden adviesbureaus. Na een korte beschrijving van de verschillende workshops wenste de heer Van der Meer ons een interessante en leerzame dag toe en werd de groep in tweeën gedeeld; de workshops van CNV Publieke Zaak en Lysias Consulting Group gingen beginnen.

De workshop van Lysias Consulting Group werd gegeven door Hendriekje van der Meer en Marijke Dannenberg. De workshop begon met een voorstelronde. Elke deelnemer moest even kort vertellen hoe ver hij/zij met zijn/haar studie was en welke vakken hij/zij het leukste vond.

Nadat alle deelnemers zich hadden voorgesteld, stelden Marijke en Hendriekje zichzelf voor. Hendriekje vertelde dat ze zelf ook bestuurskunde had gestudeerd in Leiden en onder andere in het bestuur van de B.I.L. had gezeten. Ze herkende dus veel van de verhalen van de deelnemers. Inmiddels werkt ze al anderhalf jaar bij Lysias. Ze begon daar als trainee en is in de tussentijd doorgegroeid tot

"Afgestudeerde studenten bestuurskunde begeven zich namelijk niet alleen in de publieke sector, zoals vaak gedacht wordt, maar ook in de private sector."

junior adviseur. Marijke had "Recht en Bestuur" gestudeerd in Groningen en zit nu in een adviesgroep die zich bezig houdt met zaken als ruimte, gebiedsontwikkeling en cultureel erfgoed.

Na de voorstelronde vertelden Hendriekje en Marijke meer over Lysias en over wat 'hun' adviesbureau onderscheidt van andere adviesbureaus. Het is een jong adviesbureau, gericht op beleid en organisatie in de publieke sector, aldus Hendriekje. Bij Lysias krijg je allerlei opdrachten tegelijk, waardoor je op uiteenlopende plaatsen in heel Nederland terecht komt en erg veel mensen ontmoet. Er werken trainees, junioren, senioren, adviseurs en partners; allen met zeer verschillende achtergronden.

Lysias werkt met private partijen in het publieke domein, met ministeries, de wat grotere gemeenten en waterschappen. Het bedrijf is ongeveer acht jaar oud en heeft 25 adviseurs in dienst. Deze adviseurs laten kennis achter bij de organisatie die ze hebben geholpen, zodat de desbetreffende organisatie niet steeds opnieuw adviesbureaus hoeft in te schakelen.

Vervolgens vertelden Marijke en Hendriekje het een en ander over het traineeprogramma, waarvoor Lysias één keer in de twee jaar drie nieuwe trainees nodig heeft. Na een vragenronde was het tijd voor de casus "Nieuwe Hollandse Waterlinie". Nadat het offertezoek was uitgedeeld, werden de deelnemers in groepjes verdeeld. Elk groepje stelde een ander adviesbureau voor. Elke groep moest een voorstel bedenken en deze aan de opdrachtgever presenteren. Doordat verschillende adviesbureaus de opdracht wilden hebben, moest je als groepje je onderscheiden van de anderen en dus met een origineel voorstel komen.

Terwijl er in chalet 9 gewerkt werd aan het offertezoek, was in chalet 11 de workshop van CNV Publieke

Zaak in volle gang. In deze workshop stond het brainstormen over het vergroten van de naamsbekendheid van CNV Publieke Zaak centraal. Hoewel zij net als FNV opkomt voor goede arbeidsvoorwaarden, komt laatstgenoemde veel vaker (op een negatieve manier) in het nieuws door stakingen en dergelijke. Ook CNV (Publieke Zaak) gaat in protest, maar hier komt dit voornamelijk neer op praten, overleggen en onderhandelen. Het gevolg hiervan is dat CNV Publieke Zaak minder naamsbekendheid heeft ten opzichte van FNV en daardoor niet genoeg werknemers aantrekt om daadwerkelijk iets te kunnen betekenen. Dit alles werd uitgelegd door twee zeer enthousiaste mensen van CNV, Joost en Jelle, die graag met ons in discussie wilden gaan over de beste manier om CNV (Publieke Zaak) bijvoorbeeld bij net

enthousiasme: bepaalde vooroordelen over grote, stoffige en bureaucratische ministeries moesten direct worden herzien. De heer Tim noemde eerst een aantal grote, actuele vraagstukken waar het Ministerie van Financiën mee te maken heeft: vergrijzing, hypotheekrenteaftrek, belastingen en het wel en wee van ongeveer 250 staatsdeelnemingen. Daarna vertelde hij meer over de taakverdeling en de organisatie bij het Ministerie van Financiën.

Alvorens te beginnen aan het begrotingsspel vertelde de heer Tim nog kort iets over de traineeships van het Ministerie van Financiën. Je kan deze ook volgens zonder economische achtergrond, mits er wel sprake is van enige affiniteit met cijfers. Kortom: ook als bestuurskundige kan je aan de slag bij Financiën!

"...met een studie bestuurskunde op zak kan je nog alle kanten op..."

afgestudeerde bestuurskundigen bekend te maken én het imago van de publieke sector te verbeteren. De deelnemers moesten groepjes vormen en een plan van aanpak opstellen. Het beste voorstel werd beloond met een fles rosé. Na presentaties van alle groepjes en kort overleg tussen de sprekers werden de winnaars gekozen en begaf de groep zich richting het faculteitsgebouw om te lunchen en de aldaar aanwezige informatiemarkt te bezoeken. Bij deze informatiemarkt waren behalve de organisaties die 's ochtends de workshops gegeven hadden ook OGD, Maandag en Memory Events aanwezig.

Toen de heerlijke broodjes en vruchten verorberd waren, ging om 14.00 de tweede workshopronde van start. In chalet 9 vond de workshop van het Ministerie van Financiën plaats. Deze werd verzorgd door de heer Tim, mevrouw Knops en mevrouw Salij. De heer Tim leidde de presentatie en de dertien deelnemers waren aangenaam verrast door zijn

Na deze korte inleiding over het ministerie werd het al eerder aangekondigde begrotingsspel uitgelegd. Bij dit spel was het de bedoeling om in groepjes een advies aan de minister te geven over welke uitgaven incidenteel of structureel moesten worden verhoogd of verlaagd. Daarnaast moesten de deelnemers zelf bepalen of ze bepaalde kosten of inkomsten bestempelden als meevallers of tegenvallers. Nadat de hele lijst was afgegaan en ieder groepje een sluitende begroting had gecreeërd waarbij bovendien een overschot op de balans moest worden gerealiseerd, werden de begrotingen aan het eind van de workshop geanalyseerd en besproken.

In de andere ruimte werd er druk gediscussieerd over de opdracht van de workshop van Ernst & Young. Deze betrof het Participatiefonds, een verregaande maatregel van het huidige kabinet, die binnenkort zal worden gestart. De sprekers van Ernst & Young, Sahar Ydegari en Wijnand Heijnen hadden

kort daarvoor verteld dat het kabinet zichzelf ambitieuze doelen heeft gesteld om de arbeidsparticipatie te verhogen in Nederland. Verder is er een ingrijpende maatregel op komst: de oprichting van het Participatiefonds. Dit zal veel gevolgen hebben voor de autonomie van gemeenten; waardoor het zich heel goed leende voor een uitgebreide, bestuurskundige discussie. De deelnemers werden in groepjes verdeeld en moesten brainstormen over wat je als bestuurskundige zou adviseren om deze verandering tot een succes te maken.

Al met al werd ook in deze workshop duidelijk dat bestuurskundigen erg gewild zijn en binnen een breed scala van bedrijven terecht kunnen.

Na afloop van de tweede workshopronde begaf de groep zich weer richting het hoofdgebouw van de faculteit om daar te genieten van de afsluitende borrel. Onder het genot van bitterballen en een drankje werd de dag nabesproken en werden er nog enkele visitekaartjes uitgewisseld. Of hier stages en dergelijke uit voortgevloeid zijn blijft nog even onbekend¹ maar we kunnen in ieder geval concluderen dat de heer Frits van der Meer de dag niet beter had kunnen openen dan met het beschrijven van de breedte van de arbeidsmarkt van bestuurskundigen. Want één ding is zeker: met een studie bestuurskunde op zak kan je nog alle kanten op: van een ministerie tot een vakbond, van een multinational tot een middelgroot adviesbureau; the choice is in our hands!

Jessie Post
Commissaris Acquisitie & Promotie '07-'08

P.S. Bij deze wil ik ook nog even gebruik maken van de gelegenheid om mijn commissie te bedanken. Jullie hebben heel hard gewerkt voor en op deze bedrijvendag en het is een waar succes geworden. Jullie waren geweldig! Met dank aan Irina Tan, Johan Kinnegin, Jeanette van Hoop en Femke Jelles voor de notulen.

¹Graag mailen naar bil@bilboard.nl: we zijn erg benieuwd!

Het 23^e bestuur is op zoek gegaan naar een opvolger...

Graag presenteren wij u hier het kandidaatsbestuur. Samen hebben ze maar liefst 143 jaar levenservaring. Wij stelden zeven maal drieëntwintig vragen, hetgeen maar liefst 1732 antwoorden opleverde. Maak kennis met het kandidaatsbestuur 2008-2009!

Voorzitter, Commissaris Almanak & Commissaris ICT: Tom Degen (20)

Hobby's: Zijn er voor in de vrije tijd. Elke dag: Begin ik de ochtend met het lezen van de krant en een kop koffie en eindig ik met een biertje(s). Levensmotto: Een variant op het teveelgebruikte motto: "Een dag niet geademd, is een dag niet geleefd". Relatie: Nee. Op zaterdag doe ik: Weinig. Maandagochtend: Kijk ik in mijn agenda of ik kan uitslapen. Bier: Grolsch. Radiostation: 3FM, Radio 538. Meest gave gadget: de TomTom. Ambitie bij de B.I.L.: Nog meer werken aan het creëren van een vereniging met betrokken en vooral actieve leden bij de vereniging en de studie. Mijn grootste talent: Nutteloze feitjes opnoemen. Reizen of thuisblijven: Reizen. Ik ben allergisch voor: Graspollen en andere verderfelijke pollen. Hyves of Facebook: Hyves. Beste bestuurskundige aller tijden: Enerzijds kan Weber als beste bestuurskundige worden beschouwd. Anderzijds kan Kingdon als beste bestuurskundige worden beschouwd. Het hangt er van af vanuit welk perspectief je het bekijkt. Muziek: Van alles. Favo mix: Jan Reker. Held: Iedereen kan een held zijn, je moet alleen je best doen. Vereniging: B.I.L., Augustinus. ALV's: Het hoogste orgaan van de vereniging en zeker de moeite om bij te wonen. De BB is: De eyecatcher van de B.I.L. (naast de Almanak). Waarom het B.I.L.-bestuur: Omdat het kan (en omdat het een eer is om een jaar lang met het bestuur de verantwoordelijkheid te dragen voor de B.I.L.). Tenslotte: Is er volgend jaar nog tijd zat om kennis te maken.

Secretaris & Commissaris BB: Roel van der Weij (20)

Hobby's: Schaatsen, wielrennen en de B.I.L. (uiteraard). Elke dag: Komend jaar? B.I.L., B.I.L., B.I.L. Levensmotto: Als je haar maar goed zit! Relatie: Ja. Op zaterdag doe ik: Uitbrakken van de vrijdagavond. Maandagochtend: Fris opstaan na een weekend rust. Bier: Grolsch (dichtgetikte Augustijn). Radiostation: Q-music. Meest gave gadget: Mijn Italiaanse manchetknopen. Ambitie bij de B.I.L.: Een succesvol jaar als secretaris neerzetten inclusief 4(!) BB's. Mijn grootste talent: Met iedereen overweg kunnen. Reizen of thuisblijven: Door de afwisseling leer je beiden waarderen. Ik ben allergisch voor: Pessimisten. Hyves of Facebook: Hyves. Beste bestuurskundige aller tijden: McGregor. Muziek: Varieert van pop tot rock tot klassiek. Favo mix: Mojito op een warme zomeravond. Held: Michael Boogerd, m'n vader en Gervart van Gorcum :-). Vereniging: B.I.L., LVVS Augustinus. ALV's: Belangrijke verantwoordingsmomenten die altijd minstens 3 uur uitlopen. De BB is: Het semi-wetenschappelijke tijdschrift van de B.I.L. dat door iedereen gelezen zou moeten worden. Waarom het B.I.L.-bestuur: Omdat ik na 2 jaar studie nu écht iets wilde leren. Tenslotte: Ik heb ontzettend veel zin in het komende jaar en weet zeker dat we er met z'n allen iets moois van gaan maken!

Penningmeester: Ad Schoonderwoerd (21)

Hobby's: Reizen, tv-comedyseries kijken en kaartspelen. Elke dag: Minimaal 20 minuten douchen. Levensmotto: Geluk is een keuze. Relatie: Nee. Op zaterdag doe ik: Voetbal en naar de stamkroeg. Maandagochtend: Uitslapen. Bier: Geen directe voorkeur, ook sloeberbier voldoet. Radiostation: 100% NL. Meest gave gadget: Geen. Ambitie bij de B.I.L.: Sluitende financiën. Mijn grootste talent: Nooit gestresst raken. Reizen of thuisblijven: Reizen. Ik ben allergisch voor: Niets. Hyves of Facebook: Hyves. Beste bestuurskundige aller tijden: Dwight Waldo. Muziek: Nederlandstalig. Favo mix: Xamda (1/3 bacardi, 1/3 malibu, 1/3 7-up). Held: Paul Bosvelt. Vereniging: B.I.L. ALV's: Oefening voor later. De BB is: Professioneel, doch vermakelijk. Waarom het B.I.L.-bestuur: Tijd voor een nieuwe uitdaging! Tenslotte: Hopelijk veel bestuurskunde studenten enthousiasmeren om actief lid bij de B.I.L. te blijven/worden, om zodoende een groot aantal commissieleden om de vereniging maximaal te laten bloeien.

Commissaris Onderwijs: Joanneke ofwel Sjan Vernooij (21)

Hobby's: Tv-verslaafde, reizen, duiken, lezen en natuurlijk uitgaan en drankjes doen. Elke dag: Het liefst zolang mogelijk uitslapen en dan de rest van de dag in mijn pyjama lopen. Levensmotto: "Do not squander time, for that's the stuff life is made of." Relatie: Nee. Op zaterdag doe ik: Eerst werkte ik in het weekend in een bejaardentehuis waar ik mijn weekenden doorbracht door te keuvelen met de bejaarden. Nu ben ik helaas gestopt waardoor ik nu op zaterdag uitbrak van vrijdag, daarna lekker in mijn pyjama voor de tv hang, soms een beetje winkel of lees en 's avonds doe ik meestal nog een drankje en/of een dansje. Maandagochtend: Studeren want ja, dat moet ook gebeuren. Bier: ik moet natuurlijk als Augustijn Grolsch zeggen maar eigenlijk maakt het me niets uit want ik proef het verschil toch niet. Radiostation: 3FM. Meest gave gadget: Mijn mierenetersloffes! Dit zijn echt de lelijkste en grootste sloffen die er bestaan! Ik vind ze helemaal geweldig en het maakt mijn 'ik-ben-brak-outfit' helemaal compleet! Ambitie bij de B.I.L.: Er een mooi, goed, intelligent, gezellig gaaf bestuursjaar van maken. Mijn grootste talent: Ik heb de capaciteit om alle nutteloze feitjes die ik om mij heen hoor te onthouden en nooit meer te vergeten. Reizen of thuisblijven: REIZEN!!! Het liefst zo vaak en zo ver mogelijk! Ik ben allergisch voor: Ik noem het zelf menstrofobie, het is een soort claustrofobie maar dan voor mensen. Ik vind het verschrikkelijk om in grote groepen van mensen te lopen waar ik me niet goed in kan verplaatsen en er dan dus in vast zit. Hyves of Facebook: Ja, hier doe ik dus niet aan. Ik was eerst te lui om er één aan te maken en nu is het een soort onlogische principiële kwestie van me geworden om er nooit één aan te maken. Beste bestuurskundige aller tijden: Wilson. Muziek: Stereophonics, Radiohead, Kaiser Chiefs, Moody Blues etc. Favo mix: Jenever Bitter Lemon ofwel STRAALJAGER!!!! Held: Mijn vader (oewww wat cliché). Vereniging: Augustinus en de B.I.L. natuurlijk. ALV's: Geschikte locatie voor mensen om eens even een avondje lekker te zeuren. De BB is: een semi-wetenschappelijk tijdschrift van de B.I.L. dat perfect leesvoer is voor in de trein. Waarom het B.I.L.-bestuur: Voor een leuke leerzame ervaring naast mijn studie. Tenslotte: Ik wil nog even kwijt dat ik echt een hekel heb aan dit soort interviews, echt een verschrikking om in te vullen.

Commissaris Activiteiten: Thijs de Bruijn (20)

Hobby's: Voetbal, tennis, sport kijken, biertje drinken. Elke dag: douchen. Levensmotto: Wat er ook gebeurt, altijd blijven lachen! Relatie: ik nog wel :) Op zaterdag doe ik: uitslapen of sporten. Maandagochtend: Zelfde als op dinsdagochtend. Bier: Graag. Radiostation: Apres ski radio. Meest gave gadget: Magneetje bij ons op de koelkast. Ambitie bij de B.I.L.: Veel B.I.L.-leden van activiteiten laten genieten. Mijn grootste talent: Nederlandstalige liedjes zingen. Reizen of thuisblijven: Reizen. Ik ben allergisch voor: Hooikoorts. Hyves of Facebook: Krabbel me maar. Beste bestuurskundige aller tijden: Ik denk dat Joanneke Vernooij een hele grote wordt. Muziek: Nederlands. Favo mix: Baileys. Held: Jari Litmanen. Vereniging: Augustinus. ALV's: Ik ben erbij. De BB is: Nooit van gehoord. Waarom het B.I.L.-bestuur: Gewoon, omdat het kan. Tenslotte: Ten eerste wil ik zeggen dat ik blij ben dat ik met zulke leuke bestuursgenoten in het bestuur zit. Het wordt vast een mooi jaar. Ten tweede vond ik het eerstejaarsweekend een geslaagd weekend en hoop ik dat er veel mensen commissiewerk gaan doen bij de B.I.L. Ten derde hoop ik dat er mooie feestjes en activiteiten kunnen worden geregeld dit jaar en ten vierde hoop ik dat jullie daar ook bij aanwezig zijn. Ten slotte wens ik jullie allemaal een goed en leuk studiejaar tegemoet en kom eens langs in het B.I.L. hok. Tot snel!

Commissaris Buitenland: Lisa Blanken (21)

Hobby's: Reizen, lezen, fotograferen en natuurdocumentaires kijken. Elke dag: Is om van te genieten. Levensmotto: Iedere dag een goede daad. Relatie: Single! Op zaterdag doe ik: Elke keer iets anders, ga vaak richting ouders. Maandagochtend: Het liefst lang in bed blijven liggen. Bier: In ieder geval lekker! Niet zozeer voorkeur, Corona voor in de zomer. Radiostation: Slam FM. Meest gave gadget: Aangezien ik hierover moet nadenken, ben ik geen trotse eigenaar van een gave gadget. Ambitie bij de B.I.L.: B.I.L. leden meer laten zien van de wereld. Mijn grootste talent: Of het mijn grootste talent is weet ik niet, maar ik kan goed organiseren. Reizen of thuisblijven: Tja... reizen dus!! Ik ben allergisch voor: Zover ik weet voor niks. Hyves of Facebook: Hyves. Beste bestuurskundige aller tijden: Michael Lipsky. Muziek: Te breed om alles op te noemen. Favo mix: Raketje. Held: Maarten van der Weijden. Vereniging: B.I.L.! Maar ben ook lid bij Njord. ALV's: Leerzaam, en best leuk om bij te wonen. De BB is: Mooi blad! Waarom het B.I.L.-bestuur: Vanwege de ervaring en verantwoordelijkheid in combinatie met een erg leuke tijd. Tenslotte: Ik denk dat we dit jaar een erg mooi jaar tegemoet gaan! We zijn in ieder geval met een erg leuke groep. Daarnaast hoop ik dat we veel eerstejaars, maar ook ouderejaars enthousiast kunnen maken om deel te nemen aan activiteiten of lid te worden van een commissie. Maar ook dat we veel van jullie zien in het B.I.L. hok om even een praatje met ons te maken!

Commissaris Acquisitie en Promotie: Robbert Smakman (20)

Hobby's: Tennis, voetbal, politiek, theater en bieren. Elke dag: De dag afsluiten met een goed gevoel. Levensmotto: Sarcastisch: Als iedereen aan zichzelf denkt wordt aan iedereen gedacht. Met andere woorden: Weet wie je vrienden zijn en geef hen de aandacht die ze verdienen. Relatie: Sinds korte tijd weer single. Op zaterdag doe ik: Mijn ultieme relaxdag! Eten, slapen, tennissen en soms studeren. Maandagochtend: De meest productieve ochtend van de week. Bier: La Chouffe. Radiostation: Slam FM. Meest gave gadget: Mijn Nokia 3310. Ambitie bij de B.I.L.: Net zo veel gelachen binnenhalen als Jessie. Mijn grootste talent: Ondanks al mijn klasse toch bescheiden blijven :-). Reizen of thuisblijven: Thuis blijven. Klinkt saai maar Nederland is zo mooi en er is zo veel te doen. Ik ben allergisch voor: Een feest met alleen maar R&B en Hiphop. Hyves of Facebook: Hyves. Beste bestuurskundige aller tijden: Er is geen one-best-way benadering, dus ook geen één beste bestuurskundige. Het is maar hoe je het bekijkt. Muziek: Dance, club, Nederlandstalig (hoewel niet alles), happy hardcore. Favo mix: Bliteas (blue curacao en ice tea). Held: Churchill, De Soldaat van Oranje. Vereniging: B.I.L., Quintus, Qravel. ALV's: Als bestuur zijnde een noodzakelijk kwaad. Als objectief lid erg leuk. De BB is: Op dit moment interessant en een beetje leuk. Volgend jaar interessant en veel leuker. Waarom het B.I.L.-bestuur: Leuke groep mensen, inhoudelijk en toch veel plezier, betrokkenheid studie en studiegenoten, wilde ik altijd al worden... Tenslotte: We gaan verdomd mooie dingen doen dit jaar!

Agenda:

16 september Jaarlijkse ALV aanvang 19.00u

Deze avond zal Bestuur 'Mauritz' verantwoording afleggen over het gevoerde beleid. Ook zal zij haar bevoegdheden overdragen aan een nieuw bestuur. De ALV wordt gehouden in Etablissement Einstein (Nieuwe Rijn 19).

18 september Bedrijvenborrel COT:

Het instituut voor Veiligheids- en Crisismanagement zal zich presenteren in Einstein. Kijk op de website voor de exacte tijden!

18 september B.I.L.-SPIL feest in HiFi

Vanaf 23.00u barst het feest los. Het eerste feest van het jaar heeft als thema "Less is MORE". Kaarten zijn verkrijgbaar in SB-03 & SB-09 en kosten in de voorverkoop 1 euro, aan de deur twee euro.

9 oktober alumni-event 19-23u

De B.I.L. organiseert in samenwerking met het departement weer een alumni-event. Locatie: Poortgebouw Leiden.

Bezoek onze website www.BILboard.nl voor de exacte tijden, locaties en nieuws over de activiteiten!

Prikbord

Indien je niet meer lid wilt zijn van de B.I.L. in het collegejaar 2009-2010, dien je dit **vóór 1 augustus 2009** schriftelijk of per e-mail kenbaar te maken:

B.I.L.
Postbus 9555
2300 RB Leiden
bil@bilboard.nl

Verhuisd? Nieuwe kamer? Geef je nieuwe adresgegevens door aan de secretaris!

De B.I.L. is altijd op zoek naar goede samenvattingen. Heb je nog een goed uittreksel liggen? Stuur deze op naar de B.I.L.! Indien we deze opnemen in onze uittrekselbank staat hier uiteraard een kleine vergoeding tegenover.

De redactie van Bestuurskundige Berichten verwelkomt reacties en brieven van lezers. Wil je reageren op één van de artikelen? Stuur dan een e-mail naar bil@bilboard.nl.

Waarde leden,

Graag willen wij u via deze weg wijzen op het naderende, inmiddels beroemde en beruchte B.I.L.-diner. Dit jaar zal deze spectaculaire avond plaatsvinden in café-restaurant Vertigo, gelegen aan het Vondelpark te Amsterdam. Hier zullen wij een heerlijk driegangen menu voorgeschoteld krijgen.

Het B.I.L.-bestuur wil u van harte uitnodigen om, samen met een date, aanwezig te zijn op deze avond, die plaats zal vinden op **woensdag 10 september** aanstaande. Wij verzamelen om 17.50 op Leiden Centraal en vertrekken dan gezamenlijk richting Amsterdam. Graag willen wij u erop attenderen dat de dresscode 'Tenue de Ville' is.

Hopende op wederom een geweldig B.I.L.-diner waarbij we u in grote getale mogen ontvangen,

met vriendelijke groet,

namens het B.I.L.-bestuur 2007-2008,

Jessie Post

U kunt zich voor het B.I.L.-diner inschrijven in de B.I.L.-kamer (SB-03) of per email (bil@bilboard.nl). De kosten voor het diner bedragen € 32,50 per persoon (incl. 2 drankjes). De inschrijving is open tot 5 september.

Nu volg je het
financieel debat.
Binnenkort zit je
er middenin.

Kom 6 november naar de Studentendag.

De Financiële Beschouwingen zijn achter de rug. De oppositie dient kamervragen in, het debat begint. Op zich niks om wakker van te liggen. Maar de minister heeft wel snel advies nodig. Heel snel. En ja, jouw advies. Je gaat aan de slag, terwijl de eerste cameraploeg je al op het spoor is.

Tijdens de Studentendag 2008 sta je oog in oog met de minister en de staatssecretaris van Financiën. Je werkt aan een echte case, met alle media-aandacht van dien. En je maakt kennis met een interessante werkgever. Een jonge organisatie waarin nieuw talent direct wordt beloond met een flinke dosis verantwoordelijkheid.

Bij Financiën tel je meteen mee.

Schrijf je in voor 26 oktober 2008

Wat betreft je profiel: je bent derde- of vierdejaars student algemene, bedrijfs- of fiscale economie. Met Nederlands of fiscaal recht en met bestuurskunde ben je ook van harte welkom, net als met iedere andere studie waar het vak openbare financiën in zit. Dus: heb je interesse in het financieel nieuws? En wil je binnenkort zelf het nieuws maken? Schrijf je dan vóór 26 oktober 2008 in via www.studentendag.nl.

www.studentendag.nl

Werken bij **het Rijk** Als je verder denkt

hooigracht 35
2312 kn Leiden
postbus 164
2300 ad Leiden
telefoon
071 514 32 44
telefax
071 514 35 49
e-mail
info@karstens.nl

karstens
druk met communicatie

**selexyz studieboekenweken
van 15 augustus
tot 5 september 2008**

De selexyz studieboekenweken 2008 zijn van start gegaan. Met een paar simpele muisklikken bestel je al jouw studieboeken heel snel op selexyz.nl. Daar vind je namelijk de complete en up-to-date boekenlijsten van de meeste studies in Nederland. Daarnaast profiteer je tot 5 september ook nog eens van allerlei leuke én aantrekkelijke acties rondom het bestellen van studieboeken. Ga snel naar selexyz.nl voor meer info. En voor het bestellen van je studieboeken, natuurlijk.

Al je studieboeken compleet en
up-to-date op selexyz.nl

selexyz **kooyker**

Breestraat 127
2311 CM Leiden
t 088-7353530
e bree127.kooyker@selexyz.nl